

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 32

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 24 d'abril del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2599/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a macrohotel a l'entorn d'Es Trenc. 1419
 - 2) RGE núm. 2597/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts i connectivitat de les Illes. 1420
 - 3) RGE núm. 2767/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a connectivitat aèria d'Eivissa. 1421
 - 4) RGE núm. 2769/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a museu monogràfic del Puig d'Es Molins d'Eivissa. 1422
 - 5) RGE núm. 2777/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actes públics. 1422
 - 6) RGE núm. 2778/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a massificació a les aules. 1423
-
-

- 7) **RGE núm. 2772/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoracions del document *Temas candentes del turismo para 2012*. 1424
- 8) **RGE núm. 2763/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a banderes a mig pal per Setmana Santa. 1425
- 9) **RGE núm. 2765/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avaluacions externes en matèries instrumentals bàsiques. 1426
- 10) **RGE núm. 2780/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sistema d'ensenyament trilingüe. 1427
- 11) **RGE núm. 2773/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya de prevenció de riscos laborals. 1428
- 12) **RGE núm. 2905/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a responsabilitats polítiques. 1429
- 13) **RGE núm. 2771/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protecció de la posidònia. 1430
- 14) **RGE núm. 2775/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retallada en matèria de salut. 1431
- 15) **RGE núm. 2766/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla balear de natura 2015. 1432
- 16) **RGE núm. 2770/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reordenació de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 1433
- 17) **RGE núm. 2768/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou sistema integral de gestió de projectes. 1434
- 18) **RGE núm. 2774/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de finançament. 1435
- 19) **RGE núm. 2764/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a reducció del pressupost del Palau de Marivent. 1436
- 20) **RGE núm. 2906/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a confiança en l'equip econòmic del Govern. 1437
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2581/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de benestar social. 1438
- III. MOCIÓ RGE núm. 2565/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Consell de Política Fiscal, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1571/12. 1443
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 2677/12**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures del Govern de les Illes Balears per al reconeixement i compensació de la insularitat. 1450
- 2) **RGE núm. 344/12**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció de les tasques burocràtiques dels docents. 1455
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé començarem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2599/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a macrohotel a l'entorn d'Es Trenc.

Primera pregunta RGE núm. 2599/12, ajornada la sessió anterior, relativa a macro hotel a l'entorn del Trenc, que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, va assegurar que no s'havia de modificar cap norma per fer viable el projecte hoteler a Sa Ràpita, afirmació que va resultar ser una mentida, el Consell de Mallorca ha hagut de modificar el Pla territorial de Mallorca, i ho ha fet il·legalment, per fer encaixar aquest projecte dins la normativa urbanística. Tot plegat un nou exemple d'urbanisme a la carta, d'urbanisme que es practica des del Govern.

No només això, en el cas de Sa Ràpita aquest projecte afectarà indirectament i directa a l'entorn privilegiat de la platja verge d'Es Trenc. Creim que els turistes que ens visiten no vénen a visitar noves urbanitzacions sinó un entorn natural privilegiat. Atesa la negativa repercussió que ha tengut la polèmica generada per aquest projecte urbanitzador a tota Espanya, no creu que es dona una pèssima imatge de la nostra illa?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno, en primer lugar, creo que es necesario volver a aclararle que no estamos hablando de Es Trenc sino de Sa Ràpita, pero dicho esto creo que una inversión de 120 millones de euros para construir un hotel de cinco estrellas no sólo beneficia la imagen de nuestras islas sino que es una muy buena noticia para nuestro desarrollo económico y especialmente para Campos y para las 1.200 personas que van a trabajar gracias a esta inversión.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Todo lo justifican en aras de la crisis económica. Jo pens que no ens valen excuses, la fal·làcia de l'error material que ha emprat el consell demostra clarament que no tenen fronteres a l'hora de passar el *rodillo* urbanístic i d'imposar un model econòmic. Han modificat un pla territorial que havíem aprovat amb consens i amb la voluntat de reduir urbanitzables. Vostès ara vénen a canviar aquest acord, que havia avalat el mateix Sr. Bauzá amb la seva presència, amb una modificació per afavorir interessos particulars imposant -com dic- un model econòmic, perquè d'això va aquesta història per molt que vulguin confondre el debat.

El tema és el model de territori, el model econòmic, el model de país, el Partit Popular ens demostra, amb aquestes i altres iniciatives, que no creu que el sector turístic pugui treure les Illes Balears de la crisi econòmica. El Partit Popular ho fia tot al negoci i a l'especulació immobiliària, com s'entén si no que una conselleria de Turisme dediqui les seves energies a cercar interessos turístics que en realitat són interessos urbanístics?

Nosaltres en aquest sentit, com ho hem fet en el passat, com vàrem fer amb el pla territorial, defensarem unes Illes Balears que continuïn sent una potència turística mundial, una categoria que només podrem mantenir en la mesura que siguem capaços de preservar l'atractiu de les nostres illes, el paisatge mediterrani privilegiat, el medi ambient, només així tindrem possibilitat de seguir vivint del turisme, d'un turisme de qualitat. El Partit Popular en canvi ha decidit sacrificar un dels símbols més preuats i dels més importants de Balears per a la seva promoció turística, Es Trenc, amb l'excusa de la crisi. Per tant, el totxo i l'especulació són l'única solució que el PP troba a la crisi econòmica.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Mire, Sr. Bonet, la pregunta está redactada en el sentido de si beneficia a la imagen exterior de nuestras islas la polémica. La polémica no beneficia, pero la polémica la han creado ustedes, la polémica la han creado ustedes con su actitud demagógica y con su actitud totalmente irresponsable. Ustedes votaron a favor en el Ayuntamiento de Campos, ustedes votaron a favor en el Ayuntamiento de Campos de este proyecto. sí, sí, aquí tenemos las actas donde ustedes votaron a favor en el Ayuntamiento de Campos. Ustedes, ustedes votaron a favor del proyecto en el consell insular, sí, sí, aquí lo tengo, señor, aquí lo tengo, sí, sí, el día 13 de enero de 2011, Sr. Bonet, Sra. Armengol y Sra. Mascaró votaron a favor de este proyecto, sí señor, sí, Sr. Bonet.

Y ustedes en estos momentos tienen la caradura, la demagogia y la irresponsabilidad de decir que somos nosotros los que vamos a parar este proyecto, pues no señor, ustedes lo aprobaron y por eso se va a aprobar este proyecto. Consta en las actas, consta en las actas del Pleno, consta en las actas del consell insular, y usted lo votó a favor. Y lo que se ha hecho en estos momentos es única y exclusivamente corregir un error numérico, un error numérico...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

... un error numérico y las hectáreas apropiadas, si son 21, fueron aprobadas por ustedes en ese pleno en el que usted votó a favor. Así que no intente engañar a la ciudadanía, lo que perjudica a la imagen de Baleares no es para nada la construcción de un nuevo hotel que va a dar tantos puestos de trabajo, lo que perjudica a la imagen de España es su actitud, lo que ha perjudicado a la imagen de estas islas es la demagogia con la que ustedes han actuado durante todo este tiempo y lo que perjudica a la imagen de estas islas es la incompetencia que han demostrado y la demagogia que siguen demostrando. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 2597/12, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts i connectivitat de les Illes.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta RGE núm. 2597/12, ajornada a la sessió anterior, relativa a pressupost i connectivitat de les Illes, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Els dels 2012 són els pressuposts generals de l'Estat que més han castigat la comunitat autònoma de les Illes Balears, ho han fet amb finançament, ho han fet amb inversions, ho han fet amb incompliment d'obligacions legislatives i també ho han fet amb el deteriorament dels mecanismes que garanteixen la nostra connectivitat amb l'exterior. Els posaré alguns exemples.

Les taxes aeroportuàries als nostres aeroports s'han incrementat un 12% i les taxes dels aeroports on hi ha els nostres principals mercats nacionals, Madrid i Barcelona, ho han fet en un 50%. En els vols entre illes i mitjançant la declaració de servei públic s'incrementarà 1 euro per passatge. L'obligació de presentar el certificat de resident suposarà per a molts de ciutadans l'increment d'1 euro més. Però encara hi ha més. Les inversions en els aeroports es redueixen un 40%. Als ports la reducció és d'un 32%. I tot i que ens han volgut fer creure que ho tenen tot controlat el cert és que es redueix un

23% la partida per bonificar el transport aeri i ho fa un 43% la partida per bonificar el transport marítim. I a tot això encara, a més, li hem d'afegir la reducció de la partida per als desplaçaments d'esportistes a la península que (...) es redueix un 30%.

Davant aquesta realitat la pregunta és molt clara, creu el conseller de Turisme que els pressuposts generals de l'Estat aconseguiran millorar la connectivitat de les nostres illes? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. La respuesta es que no, así de claro, por eso estamos preocupados, estamos trabajando el tema, pero a pesar de ello estamos satisfechos por determinados puntos pues que sí nos han dejado con algo de alegría, por ejemplo, la inclusión en los presupuestos de 1.200.000 euros para la declaración de obligación de servicio público de los vuelos de Mahón con Madrid en temporada baja. Eso es algo que, bueno, que hasta ahora se venía reivindicando, se había venido luchando y que no había sido conseguido, eso ya está incluido en los presupuestos. Se ha confirmado en una época delicada y de restricciones el mantenimiento de la subvención al 50% del transporte de que gozan los ciudadanos de nuestras islas, también ha sido una buena noticia.

Ahora, si quiere que le diga que los presupuestos tal y como están, tal y com está, en estos momentos, el proyecto de presupuestos, está redactado de manera que vayan a mejorar la conectividad de las Islas, la verdad es que no. Estamos absolutamente convencidos de que tenemos que seguir trabajando. Yo creo que saben ustedes que desde el principio hemos venido trabajando duramente desde la dirección general y vamos a seguir trabajando, vamos a actuar en consecuencia para que estos presupuestos sean mejorados en aras de la mejoría de la conectividad de nuestras islas.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Maó-Madrid, Madrid-Maó fins que vostè va arribar, Sr. Delgado, dos vols d'anada i dos vols de tornada a l'hivern. Des que hi és vostè no en tenim cap, per tant no esperi tampoc una medalla per arreglar allò que fins ara funcionava.

Vegem quina ha estat la poca capacitat d'influència del Sr. Delgado i quina ha estat la reacció. Les patronals aèries estimen un increment del preu del bitllet un 5% com a conseqüència de la pujada de les taxes i Exceltur, un lobby no precisament d'esquerres, ha quantificat la reducció de turistes nacionals i internacionals, només per a l'any 2012, en una xifra que serà superior als 300.000 turistes a totes les Illes Balears. Està satisfet d'això, Sr. Delgado? No crec que sigui la millor manera de manifestar-ho. Suposarà menys turistes que vendran i seran més estacionals. Aquestes mesures no són les encertades per agafar el camí que pertoca front aquesta crisi econòmica. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Ya se lo he dicho, le he contestado en la primera intervención, la satisfacción no es plena, no estamos satisfechos con esto. Evidentemente no nos parece que sea la situación ideal para nuestras islas, como no hemos tenido la situación ideal en los últimos años. Y por eso, y en estos momentos aprovecho para anunciarles, que desde el Partido Popular se van a presentar unas enmiendas al proyecto de ley de presupuestos que van a ir en dos sentidos, en primer lugar, la inclusión en la OSP, que en estos momentos ya está incluida relacionada a los vuelos en temporada baja entre Mahón y Madrid, la inclusión pues como digo en esta OSP a la isla de Ibiza y se va a enmendar, se prepara ya desde la dirección general esta enmienda. Y, en segundo lugar, otra relativa al mantenimiento y la congelación de las tasas aeroportuarias para los aeropuertos de las Islas Balears con respecto a las del año pasado. Y subsidiariamente que se estudie una diferenciación entre las tasas en temporada alta y tasas en temporada baja.

Pero ya le digo y le anuncio que estas enmiendas se están preparando, una para incluir Ibiza en la OSP y otra para la congelación de las tasas aeroportuarias en los aeropuertos de las Islas Balears. Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 2767/12, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a connectivitat aèria d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 2767/12, relativa a connectivitat aèria d'Eivissa, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Els residents a Balears depenem del transport aeri per veure satisfetes les nostres necessitats de mobilitat més elementals i més immediates. El fet insular necessita d'aquest àmbit de protecció, d'una protecció específica que desenvolupi, sense cap tipus de complexos, solucions concretes garantint les comunicacions entre el nostre arxipèlag i la Península. És una

realitat evident, és una realitat indiscutible que hi ha una crisi en el mercat aeri que provoca acomiadaments massius, reducció de freqüències i eliminació de bases aèries localitzades a llocs evidentment estratègics.

Totes aquestes incidències provoquen greus limitacions a la població resident a les nostres illes i per extensió es veu afectada la nostra principal indústria que és el turisme. És necessari i també és de justícia reconèixer que a tots aquests dèficits s'ha procurat posar remei quan la situació s'ha convertit en veritablement preocupant. Les reunions amb el ministeri, amb el secretari d'Estat, entre d'altres, ha propiciat significatius avanços, com ha estat la decisió de declarar d'obligació de servei públic la línia entre la Península i l'illa de Menorca, entre Maó i Madrid, en temporada baixa.

No obstant això, i amb relació a l'illa d'Eivissa s'està a l'espera que les gestions que s'han portat a terme, que s'han desenvolupat per part d'aquest govern, trobin en breu resultats satisfactoris i definitius, resultats que atorguin resposta a la preocupació que els residents d'Eivissa tenen i així es vegin complides, també, les aspiracions i expectatives que les institucions insulars tenen posades en la millora de la nostra connectivitat aèria a l'illa d'Eivissa.

A la darrera compareixença que vostè va tenir, Sr. Conseller, entre d'altres coses ens va parlar vostè dels comitès de ruta que encara en aquesta legislatura no s'han reunit, i entenem que aquest és un espai adient, que és un bon espai, que és un espai positiu per tal de desenvolupar moltes de totes aquelles solucions que a Eivissa, en particular, fan falta amb relació a la connectivitat aèria. Per tant, ens agradaria, des del Grup Parlamentari Popular, aprofundir en aquesta qüestió i en aquest sentit conèixer quines són les pròximes actuacions programàtiques que té previstes la conselleria per tal de millorar la connectivitat aèria amb l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Desde el Govern somos sensibles a las inquietudes de los ciudadanos de Ibiza en relación a su conectividad aérea y trabajamos duramente para que ésta mejore.

En primer lugar, como acabo de anunciar en mi respuesta anterior, estamos preparando una enmienda en estos momentos para que la OSP, que ya se ha anunciado en relación a la isla de Menorca, se extienda también a la isla de Ibiza. En segundo lugar, se fomenta permanentemente la participación del Consell Insular de Ibiza en todas las reuniones que el director general de Puertos tiene con el Gobierno estatal para que quede bien claro siempre cuál es la posición de Ibiza. También recordar que se ha solicitado al ministerio el repaso de los parámetros del servicio público de los vuelos entre islas para que éstos sean revisados, incluyendo, por tanto, la disminución de las tarifas en un 25%,

que la tarifa sea única y que las compañías que operen lo hagan en régimen de código compartido.

También debemos anunciar que la semana que viene, en la sede del Consell Insular de Ibiza, va a tener lugar la primera reunión del comité de desarrollo de rutas, donde están representados el consell insular, la cámara de comercio, AENA, los ayuntamientos de Ibiza y de San José con la intención de canalizar las peticiones necesarias para la mejora de la conectividad aérea.

Y por último debo anunciarles también que se ha preparado una agenda muy intensa en las próximas semanas del director general de Aeropuertos con todas las compañías aéreas para conocer e intentar pactar cuáles van a ser las conectividades aéreas en la próxima temporada baja. Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 2769/12, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a museu monogràfic del Puig d'Es Molins d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 2769/12, relativa a Museu monogràfic del Puig d'Es Molins d'Eivissa, que formula la diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats, m'agradaria que expliqués si ja es té alguna notícia de quan es podrà obrir al públic el Museu monogràfic del Puig d'Es Molins. Darrere aquesta pregunta hi ha una llarga història, aquest espai està tancat des de l'any 1995, massa temps per a qualsevol museu, però especialment per a un dels referents mundials de l'època fenícia i púnica. No podem oblidar que la seva necròpolis està inclosa en els criteris de la declaració d'Eivissa patrimoni de la humanitat.

La necròpolis fenícia púnica del Puig d'Es Molins, juntament amb les restes fenícies de Sa Caleta han aportat un testimoni excepcional de l'organització de la vida social de les colònies fenícies en el Mediterrani occidental. Però l'any 95, aprofitant la inauguració de la reforma del Museu arqueològic de Dalt Vila, avui també tancat, es va tancar el Museu del Puig d'Es Molins per fer una sèrie de millores a l'exposició permanent. Durant els processos de millora es varen detectar problemes de filtracions que varen obligar a desmuntar l'exposició permanent i es va decidir fer un projecte de millores. A partir d'aquell moment va començar el via *crucis* perquè es varen detectar moltes més deficiències a l'edifici, que no detallaré per no allargar, i que varen ser el preludi de diverses actuacions fins que a l'any 2004 es va entregar un projecte definitiu de l'obra al ministeri. L'any 2007 es lliurà l'obra amb múltiples deficiències i el ministeri va encarregar un projecte per donar-li solució, fins el dia d'avui.

Per tant, Sr. Conseller, després d'aquest via *crucis* esperam amb moltes ganes que finalitzin amb èxit aquestes obres i que puguem veure funcionar al cent per cent aquest espai. També és de justícia dir que durant tot aquest temps que el museu ha estat tancat el seu equip, l'equip del museu, ha continuat fent la seva feina, ha fet una gran activitat de divulgació amb tallers per a boixos, amb seminaris i jornades d'arqueologia i publicacions, entre d'altres activitats. Però tot això lliurà molt més quan després de tots aquests anys el museu obri les portes definitivament. I per això, Sr. Conseller, esperam que avui dugui bones notícies.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. Ja que ha acabat la seva intervenció dient "esper que dugui bones notícies", i ha citat textualment un via *crucis*, crec que l'oportú seria dir *gaudium magnum; annuntio vobis*, que se sol dir en el casos en què hi ha Papa.

Efectivament, aquest estiu, aquest estiu acabaran les obres i posarem en funcionament una altra vegada el museu. És una llarga història, i voldria destacar que han col·laborat les dues administracions, autonòmica i estatal, principalment l'estatal i de diferent i distint signe polític. S'han invertit en aquesta reforma 5.830.213 euros, manquen encara les liquidacions finals, i si Déu ho vol i no hi ha cap imponderable, efectivament, una obra problemàtica per mor les nombroses dificultats de realització i tan important, com vostè ha explicat, en temes del que són els assentaments púnics i tota la cultura púnica, de la qual les Pitiüses són un referent mundial, si Déu vol -li ho repetesc- aquest estiu ho podrem inaugurar.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 2777/12, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actes públics.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 2777/12, relativa a actes públics, que formula el diputat Sr. Lluís Maicas i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Gràcies.

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Què sent el conseller d'Educació, Cultura i Universitats quan el Sr. President d'aquesta comunitat és escridassat als actes públics?

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltes coses, si li ho hagués de centrar en una, em dol que realment en un moment donat de molta crisi hagi d'encarnar la primera institució els sentiments en què tots els ciutadans manifesten les dificultats, els rebutjos, les situacions crítiques, els anhels, tot allò que esperen que aquest govern, tant el central com l'autonòmic, els doni una via d'esperança i que per arribar a aquest punt hagin de passar per tota una sèrie d'ajustaments complicats.

Em dol, com també supòs li dolia a vostè quan era escridassat el president Antich.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Hem de recordar que protestar escridassant algú és només una forma pacífica de resistència. Tanmateix, Sr. Conseller, cediré avui a la temptació d'intentar ser irònic o cercar el tic enginyós, no. Tampoc no cediré a la temptació de deixar parlar el cor, ni cap altra víscera dipositària de la vehemència per tal que sigui només el cap qui s'expressi i no atiar un foc que no necessita més llenya.

Sr. Conseller, les coses han anat massa lluny, la qüestió de la llengua se'ls ha anat de les mans. A vostès, no els han elegit per crear crispació o estimular conflictes que separin en bàndols els ciutadans, sinó per apaivagar-los i facilitar la cohesió social i la convivència, una convivència que d'una forma inexplicable i gratuïta han deteriorat.

Sr. Bosch, puc entendre la seva incòmode situació en el si del seu partit, una posició entre els radicals violents que opinen que "*Bosch, no era nuestro hombre, está claro, el hombre con redaños que necesitaba Bauzá*" i els moderats que els acusen en públic i en privat d'una deriva espanyolista d'ultradreta.

Això no obstant, Sr. Bosch, faci un favor a aquesta comunitat i es faci un favor a vostè mateix; posi seny i esforci's a cercar el consens per fer més fàcil la sortida a un dels propòsits que s'hauria d'haver evitat i que no cessarà sense la voluntat que cessi. Si realment té alguna ascendència, alguna influència al Govern del qual forma part, faci-la servir per trobar una solució, si no la té, Sr. Bosch, si la solució no és possible, no vulgui passar a la història d'aquest país com un còmplice destacat del genocidi lingüístic.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafel Àngel Bosch i Sans):

Sr. President. Sr. Diputat, li reconec que no esperava la contrarèplica perquè li anava a llegir tota una sèrie d'escridassades al president Antich i no ho faré.

Ha dirigit molt personalment aquesta pregunta cap a mi i li diré, primer, m'honor de formar part d'aquest govern, mai no podré agrair al president...

(*Alguns aplaudiments*)

...la seva confiança en mi, mai no podré agrair-ho. Segon, jo no som no sé qui l'home de qui, som un home de partit que fa més o manco vint anys que vaig feina amb uns ideals, li ho reconec, amb una sensibilitat mallorquinista. Pretenc que entre tots ens entenguem. Els que fan renou tampoc no són la immensa majoria moderada. Vostè m'ho ha de reconèixer.

Si entre vostès i nosaltres arribam a pactar un model lingüístic bilingüe, haurem fet molt per a aquesta comunitat, si no, potser hàgim cedit a un renou d'una minoria. Li ho repetesc: mai no canviaré les meves conviccions i esper i crec i el president sempre em té a la seva disposició que tenc tot el suport del president del Govern i d'aquest grup parlamentari.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

L.6) Pregunta RGE núm. 2778/12, de l'Hble. Diputada Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a massificació a les aules.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 2778/12, relativa a massificació a les aules, que formula la Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, president. En realitat, Sr. Conseller, avui no li faré una pregunta. Aquest temps és l'oportunitat que el meu grup parlamentari m'ha facilitat per acomiadar-me d'aquesta cambra, avui és el meu darrer ple, fa temps que he pres aquesta decisió i ara és el moment de portar-la a terme.

He tingut l'honor d'estar durant vuit anys en aquest parlament i només tinc paraules d'agraïment, en primer lloc, als ciutadans i les ciutadanes de Mallorca que em varen permetre amb el seu vot entrar i per descomptat al Partit Socialista que em va donar aquesta oportunitat. La oportunitat de fer el millor, defensar els valors i les idees en les quals crec en el lloc on té més transcendència i més ressonància, en aquesta cambra.

M'ha tocat viure el pitjor i el millor del que fan les persones que es dediquen a la política. El pitjor ha estat la corrupció, el major frau i la major perversió que es pot fer a la ciutadania, però també m'ha tocat viure cada dia el millor, la dedicació a la seva responsabilitat i el treball seriós i responsable que fan -insisteixo- cada dia i moltes vegades cada nit les persones que es dediquen a la política. Per això em sento tan orgullosa d'haver estat en aquest grup i reivindico la seva tasca indispensable.

He tingut a més la sort de dedicar-me com a portaveu a la igualtat, a la sanitat i a l'educació, les tres àrees que han assegurat amb el seu desenvolupament que ara mateix comptem amb la societat més equitativa, més justa i més humana que hem tingut mai.

Ara em dol especialment la situació que vivim quan marxo d'aquest parlament en què sento que no es defensen com cal les nostres principals riqueses que són, precisament, l'educació i la cultura. Crec que a l'entrada d'aquesta cambra s'hauria de gravar que aquests drets són especialment vulnerables i que la seva protecció ha de ser la principal preocupació de tots aquells que estem aquí dintre defensant els drets i el benestar de les persones que formen les Illes Balears.

Ja sé que estam en una crisi com mai, ho sé perfectament, com sé que la paga fonamentalment qui no l'ha produïda, però també sé que en aquest país tan nostre, tan capaç hem fet coses que ningú no hauria cregut, la transició per exemple i haver-nos posat al capdavant del model social en molts pocs anys. Com sé, com deia Max Weber, que no s'aconsegueix allò possible si no es treballa cada dia intentant l'impossible.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Aplaudiments)

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sra. Diputada, li contestaré per escrit o fent un cafè quan vostè vulgui. Ens coneixem fa molts d'anys, hem compartit des de viatges didàctics on ens hem conegut més i hem discrepat i hem intentat fer alguna cosa pel sistema educatiu.

Li desitj, com diu el poeta, que tengui molt bon vent i molt bona singladura. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 2772/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoracions del document *Temas candentes del turismo para 2012*.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 2772/12, relativa a valoracions del document *Temas candentes del turismo para el 2012*, que formula el Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, Sr. President. La meua pregunta va dirigida al conseller de Turisme i Esports, Sr. Delgado.

Sr. Conseller, duim anys parlant i assistint a jornades, fòrums, debats i presentacions d'estudis sobre el sector turístic. Li'n posaré alguns exemples: Turisme i productes autòctons, l'any 1999; El turisme sènior, l'any 2000; Previsions turístiques, el 2001; Competitivitat turística, el 2002; Perspectives turístiques, el 2003; Ús d'internet en la comercialització de l'oferta d'allotjament, el 2004; El turisme de creuers, el 2005; El turisme del medi rural, el 2006; El turisme nàutic, el 2007; El turisme wellness salut i benestar, el 2008; Rendibilitat del sector turístic, el 2009; Productes turístics emergents, el 2010; El turisme en xifres, el 2011, i enguany en l'àmbit balear El turisme de creuers i oportunitats de negoci i en l'àmbit nacional, Temes candents del turisme el 2012.

Parlam de turisme des de fa molt de temps i a més, alguns d'aquests temes es van repetint any rere any, però la veritat és que la nostra evolució com a destinació s'ha anat estancant en els darrers anys i en part és perquè no s'apliquen les conclusions dels fòrums i estudis en actuacions concretes.

És una realitat que el sector turístic és un pilar fonamental de l'economia de la nostra comunitat a causa de la seva contribució al producte interior brut, el paper clau que té damunt la nostra economia, el volum de llocs de feina que genera i els efectes indirectes favorables sobre altres sectors productius, però els estudis precisen d'actuacions reals i que no es quedin en paper banyat.

Sr. Conseller, quina valoració fa de les conclusions del darrer document *Temas candentes del turismo per al 2012* que va presentar recentment?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado, la valoración es positiva, fui invitado a una jornada cuyo título era *Temas candentes de Turismo para el 2012 hacia una mayor competitividad*, en el sector organizado por PricewaterhouseCoopers i allí se trataron una serie de temas que durante muchos meses habían sido estudiados por dos grupos distintos en los que participaban expertos representativos del sector en toda España, consultoras, gente de reconocido prestigio y al final, bueno, salimos bastante satisfechos al ver que los puntos sobre los que se hacía especial énfasis eran más o menos los que estábamos tratando nosotros y nos dimos cuenta que más o menos íbamos todos en la misma línea.

Así pues, se habló de renovación de destinos, de cooperación público-privada, de diversificación y de potenciación de la marca España.

Muy por encima en cuanto a la renovación de los destinos turísticos, evidentemente se ligaba eso a la sostenibilidad y se decía solo que es absolutamente imprescindible para llegar a ser sostenibles que esos destinos sean renovados, sean actualizados, entonces ahí se puso como ejemplo, incluso se citó el ejemplo de la Playa de Magalluf, y se habló de la sostenibilidad en sus tres facetas: la medioambiental, la económica y la sociocultural.

También ese ejemplo fue puesto como ejemplo, valga la redundancia, al hablar del segundo de los puntos que se trataron esa jornada, que es la necesaria cooperación público privada y ya se señaló que esa era la línea que se iba a seguir en general en todo el Estado, que así había sido solicitado por el ministro Soria y que por supuesto nosotros íbamos a extender, a intentar exceder a otros destinos turísticos maduros, el principal de los cuáles es la Playa de Palma, pero también existen otros en nuestras islas.

Se habló en tercer lugar de la diversificación de los productos y de la desestacionalización. Es evidente que el turismo de sol y playa ha mantenido y mantiene y debe mantener un largo recorrido, pero también es cierto que habida cuenta de la competencia exterior ha dado unos ciertos síntomas de cierto desgaste, en algunos casos incluso de cierta madurez necesitada de renovación y nosotros ya manifestamos nuestra propuesta de incidir y trabajar sobre estos destinos maduros.

Por último, el último tema en el que coincidimos fue la potenciación de la marca España de especial interés para los destinos emergentes.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, Sr. Conseller, la millor manera de predir el futur és crear-lo i això està en les nostres mans. Estic convençut que la Llei general turística serà el punt de partida per crear un futur estable per al sector turístic balear.

Endavant, Sr. Conseller, aquest és el camí.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 2763/12, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a banderes a mig pal per Setmana Santa.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 2763/12, relativa a banderes a mig pal per Setmana Santa que formula la Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Bon dia a tots, gràcies, president. Una abraçada personal a Rosamaria Alberdi i en nom del nostre grup parlamentari desitjam molta sort a aquesta tasca educativa i formativa que també té un component molt social.

Sr. Gómez, per quin motiu les banderes del Consolat de la Mar i de les conselleries del Govern estigueren a mig pal els dies 5, 6 i 7 d'abril del 2012?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos, efectivamente las instituciones de las Islas Baleares decidieron de común acuerdo que las banderas ondearan a media hasta los días de Semana Santa como símbolo de una tradición cultural muy arraigada en nuestra tierra.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sr. Gómez, la Constitució Espanyola estableix al seu article 16.3 que totes les institucions tendran caràcter aconfessional i vostès amb aquest gest han romput aquesta constitucionalitat. Aquest article no el poden modificar per decrets lleis a què ens tenen tan acostumats. Vostès no han respectat l'article constitucional de l'aconfessionalitat.

Per què no ho varen celebrar també o per què no varen posar algun gest a la Pasqua jueva o a la Pasqua musulmana? Vostès posant una palma al Consolat de la Mar feien que molta gent, musulmans, jueus, no creients no se sentissin identificats aquells dies amb un balcó que ha de ser per a tothom. Vostès, al Partit Popular, a casa seva poden fer el que vulguin, però al Consolat de la Mar i a les conselleries han de ser respectuosos amb aquesta aconfessionalitat.

Per tant, Sr. Gómez, ja que el rei es pot disculpar, vostè també trob que es podria disculpar, podria demanar disculpes a totes aquelles persones que no participam d'aquesta religió catòlica, podrien demanar disculpes a totes aquelles persones que no som de la religió catòlica i garantir que no es tornaran utilitzar -que no es tornaran utilitzar- les institucions per a cap religió en concret.

Això és el que vostè ha de garantir i no ha garantit. A més a més ho varen fer, fent un mal ús de les banderes perquè com a comunitat autònoma només poden fer ús de la bandera de la comunitat autònoma, mai de la bandera de l'Estat espanyol, ni això varen saber respectar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula... Agrairia silenci. Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, ser laico y aconfesional no quiere decir que seamos anti nada, creo yo. Lo que me sorprende, Sra. Diputada, es que usted no valore los aportes del cristianismo en sus más de 2.000 años de existencia en nuestra... en occidente.

Es decir, no sé qué seríamos hoy sin esa aportación, pero en cualquier caso lo que más me sorprende de todo es su falta de coherencia porque, que yo sepa, en esta tierra las banderas siempre han ondeado a media hasta incluso en el primer gobierno del pacto o incluso en el Ayuntamiento de Palma cuando estuvo al frente de la alcaldía el Sr. Ramón Aguiló que era un socialista.

Pero además lo que me sorprende es que ha sido durante este último pacto cuando decidieron ustedes no poner las banderas a media asta, pero me han contado que usted en su conselleria tenia un bonito árbol de Navidad y además creo que en el Consolat y en el Ayuntamiento de Palma había un belén, se montó un belén, creo que el origen de la tradición creo que proviene del mismo lugar, pero en cualquier caso...

(Alguns aplaudiments)

...lo que más me sorprende en cualquier caso, Sra. Diputada, lo que más me sorprende de todo es que con todo lo que está cayendo en estos momentos encima que estamos padeciendo la peor crisis económica y social de la historia reciente de esta comunidad y de la que usted es responsable directa que dedique su tiempo y su dedicación a pensar en las banderas cuando creo que igual debería estar compungida y con el alma herida de pensar la grave situación en la que usted ha sumido y su gobierno sumió a esta tierra.

Creo que debería pensar más bien en arrimar el hombro e intentar que entre todos podamos salir de esta grave situación a la que nos han conducido lo antes posible.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 2765/12, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avaluacions externes en matèries instrumentals bàsiques.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 2765/12, relativa a avaluacions externes en matèries instrumentals bàsiques, que formula el Sr. Manuel José Monerris i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MONERRIS I BARBERÁ:

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, la LOE estableix que l'Institut d'Avaluació actual Institut Nacional d'Avaluació Educativa, els organismes corresponents a les administracions educatives col·laboren en la realització de les avaluacions generals del diagnòstic de caràcter mostral per obtenir dades representatives tant de l'alumnat i dels centres de la comunitat autònoma com del conjunt de l'Estat.

Com es sabut, l'avaluació té com a objectiu fonamental conèixer el que sap l'alumnat al final de l'etapa en les àrees de coneixement del medi, llengua castellana, literatura, matemàtiques i llengua anglesa i relacionar el rendiment d'aquest alumnat amb els factors contextuals i els processos educatius.

L'avaluació constitueix una pràctica imprescindible en tota activitat planificada, no existeix en el nostre país una gran tradició avaluadora, encara que s'admet generalment que resulta imprescindible per millorar de manera progressiva la qualitat de l'ensenyança. Entenem que l'avaluació s'ha d'entendre com una activitat contínua, incorporada a tots els moments del procés educatiu.

Per tant i en consonància amb aquest raonament, veurem a continuació els conceptes bàsics que creim que deu manejar tot centre educatiu per tal de decidir els diferents mètodes, instruments que se'ls ofereixen per les distintes vies d'avaluació, l'avaluació interna i l'avaluació externa.

Entenem per avaluació interna aquella que es du a terme pels mateixos components de la institució avaluada, en el cas específic dels centres educatius es diu avaluació interna quan els diferents integrants d'aquells duen a terme l'avaluació de tots els seus elements, l'avaluació interna del centre deu complementar-se amb l'avaluació externa.

L'avaluació externa d'una institució és aquella, com se sap, que es realitza pels agents no integrants d'aquella. La importància de l'avaluació externa se centra en l'objectivitat que han de tenir les valoracions obtingudes en ser aplicada aquesta, ja que els agents avaluadors són aliens a les decisions del funcionament preses al centre i per tant no es troben implicats en els resultats positius o negatius assolits.

En qualsevol cas, resulta decisiu que no s'identifiqui aquest tipus d'avaluacions com un mer control, sinó com un mecanisme de millora gradual en els processos educatius, sempre que sigui aplicada en la seva funció formativa. I per això entenem que queda suficientment justificada la importància de la població en els centres educatius.

Per tant, Sr. Conseller, té previst instaurar o dur a terme proves d'avaluació externes en matèries (...) bàsica, (...) en els centres escolars públics i concertats?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, President. Gràcies, Sr. Diputat. Com vostè sap molt bé, estan previstes aquestes avaluacions, que aquí en aquest comunitat autònoma desenvolupa l'IAQSE des de fa anys, a quart de primària i a segon d'ESO. Amb la teoria que propugna la LOE, que no s'han de fer a final d'etapa, per tal de què hi hagi un temps perquè els claudres lògicament amb els inputs d'aquestes avaluacions, preguin les mesures necessàries per corregir, si és el cas, determinades desviacions respecte els resultats esperables en funció del currículum.

Però la majoria de comunitats hem arribat a un punt que un sistema educatiu com el nostre, que és dels pocs de tot Europa que no té una prova estatal a l'hora de donar els títols, a la part obligatòria i no obligatòria, és bo que coneguem al final de les etapes la situació real en la qual realment es titulen, o és previsible que acaben, el període obligatori, o el període post-obligatori, en batxillerat per exemple, per la qual cosa, algunes comunitats autònomes han posat, hem posat i posarem en marxa proves mostrals i a ser possible, en disposar de més pressuposts, proves censals.

Per tant, li anunci que a part de les proves ordinàries de quart de primària i segon d'ESO que ja vénen pautades, enguany farem una avaluació mostral, no censal, una mostra de 50 centres educatius de totes les illes, concretament 35 de Mallorca, 6 de Menorca, 8 d'Eivissa i 1 de Formentera de quart d'ESO, per tenir una primera aproximació sobre continguts en llengua castellana, catalana, anglesa i coneixements matemàtics. Serà la primera prova que s'ha fet mai a quart d'ESO, creim que

en podem treure molta d'informació que ens ajudarà a treballar, com vostè diu, en els claudres, en el departament d'inspecció, en el departament d'ordenació acadèmica, per tal d'aprofundir en el desenvolupament d'allò que creim que hem de millorar, allò bàsic que hem de millorar respecte dels nostres companys i socis europeus, com vostè sap periòdicament mitjançant avaluacions externes ens comparem i és cada vegada un tema que l'opinió pública vol conèixer més, en què invertim i quins resultats obtenim en la inversió educativa. Creim que els resultats de l'avaluació a quart d'ESO seran molts positius. Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 2780/12, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sistema d'ensenyament trilingüe.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta RGE núm. 2780/12, relativa a sistema d'ensenyament trilingüe, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, president, senyors i senyors diputats. És evident que la competència lingüística dels nostres estudiants requereix que tots dominin el català, el castellà i una altra llengua, en aquest cas majoritàriament l'anglès, així ho reconeix i així ho diu la legislació vigent. Per tant, dins aquest context, de quina manera es pensa dur a terme aquest nou pla que afectarà aquestes àrees i que s'ha anomenat de plurilingüisme o de trilingüisme?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, el denominam de plurilingüisme perquè la definició científica acceptada és que el plurilingüisme és la presència simultània de dues o més llengües a la competència comunicativa d'un individu i la interrelació que s'estableix entre elles.

Partint d'això, creim que seria molt important que... -ja li explicaré després com ho pensam desenvolupar- anàssim cap aquesta línia que van els països més avançats d'Europa. La manera natural amb la qual les persones aprenen els llenguatges és per interrelació i per comunicació de llengües. Segurament vostès i nosaltres diferirem del què i del com, però allò que pretenem són escoles trilingües en el sentit plurilingües, amb càrrega lectiva superior a l'assignatura, hem d'aconseguir tenir àrees en ensenyament castellà, català, anglès i per això necessitam formació de professorat, implicació, revisió de projectes lingüístics i avançar cap aquest model.

Això ho desenvoluparem mitjançant un pla pilot l'any que ve -vostè va assistir a la presentació, i li agraeisc la seva presència-, que properament presentarem a nivell formal. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Li vull comentar, ja que vaig assistir a aquesta presentació, que estam d'acord amb la idea de parlar de plurilingüisme, ja era hora que en parlàssim, fa temps que reivindicam aquest terme; estam d'acord que s'han de treballar aquestes tres llengües, perquè es dominin i hi hagi competència, hi ha d'haver ensenyament d'aquestes àrees, però també en altres àrees, completament d'acord. Crec que la legislatura que més s'ha fet per desenvolupar aquest objectiu va ser la implantació, l'extensió de les seccions europees la legislatura passada. Per tant, que no hi hagi cap dubte que aquest fet és prioritari, jo pens, per a tots els diputats d'aquesta cambra. Han de ser competents en aquestes tres llengües i parlam d'un model plurilingüe. Fins aquí d'acord.

Ara deixi'm, si m'ho permet el temps, tres punts que pens que són fonamentals. Primer de tot, un pla com aquest, del calatge que té, de la importància que té, que no hagi passat ni pel Parlament, ni per la Comissió d'Educació, ni per un pacte per l'educació que supòs que estan treballant, per tant, el consens no sé on és fins ara, aquest pla d'aquí està circulant per la xarxa, tothom en parla. S'ha presentat als equips directius i en canvi no ha passat per aquí. Per tant, el consens -li ho torn repetir- no sé on és.

Dos, i crec que és el punt més greu, des del meu punt de vista, des del meu punt de vista, torna a vulnerar l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i li diré per què. Ara per ara, els nostres alumnes en acabar l'ensenyament secundari obligatori són competents en els dues llengües oficials. Si aquest pla s'implanta de la manera en què el té previst i així es va explicar, aquest alumnat no serà competent. Per tant, vulneraran una vegada més, pens, la llei d'aquesta comunitat. Per tant, revisin aquest punt. Ara són competents, en acabar, no quan entren òbviament, sinó en acabar l'ensenyament. I no ho seran si s'implanta així com està previst.

I tres, també crec que és un punt fonamental, no es té en compte l'ensenyament...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí...

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Perdó, ja acab. No es té en compte l'ensenyament de l'anglès, si l'anglès no es reforça no hi pot haver ensenyament en anglès. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltíssimes gràcies pel to de la seva intervenció. Jo li cedeix si és el temps total de preguntes els segons que necessitava. No l'hem presentat perquè el tenim en fase d'elaboració i implantació de programa pilot. Segon, necessita un decret que lògicament serà presentat i s'intentarà consensuar amb tots els agents que vulguin consensuar-lo. Crec que tenim un fil conductor que ens ho pot permetre, ens hi jugam molt en la competència lingüística, ens jugam la competitivitat de la següent generació, de l'actual no sé si hi som a temps.

Les seccions europees quan foren implantades i com estan, tampoc no estan ben implantades, ni foren consensuades, eh?, però no em faci mirar cap enrere i ho donarem per bo, perquè tota iniciativa ha estat bona. Aquest du un pla de formació de professorat i un pla d'especial motivació de professorat, que es formi en tema lingüístic, perquè està adreçat a professors de matemàtiques, de ciències, de geografia, dels que no són d'anglès i estam treballant amb les escoles d'idiomes, perquè les mateixes escoles d'idiomes ens ajudin també a la formació d'aquest professorat. Li asseguro que si començam com vostè ha apuntat, podem arribar a un punt d'acord a l'hora de treballar el decret, que serà la norma que esper que en molt de temps reguli aquest pla plurilingüe.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 2773/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya de prevenció de riscos laborals.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta RGE núm. 2773/12, relativa a campanya de prevenció de riscos laborals i que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, president, senyores i senyors diputats. La sinistralitat laboral és un problema molt greu a la nostra comunitat autònoma, tan sols durant l'any 2011 es van produir 15.044 accidents de treball amb resultat de baixa. La gran majoria, encara que amb baixa, varen ser considerats de caràcter lleu, 68 considerats greus, 3 molt greus i 6 amb resultat final de mort.

Encara que el nombre de sinistres laborals ha davallat darrerament, la sinistralitat laboral continua sent una xacra, amb un important cost personal, social i també econòmic. Hem de recordar que malauradament la nostra comunitat autònoma és la que presenta el major índex de sinistralitat laboral a tot l'Estat. Per tant, és una tasca de tots millorar considerablement aquestes xifres. És prioritària la importància que té cada treballador a l'hora de dur a terme la protecció de la seva seguretat en el treball. I també és important conscienciar que aquesta és una tasca que no tan sols correspon a l'empresari. Els accidents de treball i les malalties professionals no només tenen un efecte negatiu sobre les persones que els pateixen, també suposen un cost emocional, social i econòmic molt elevat per a les famílies, els propis empresaris i la societat en general.

És per aquests motius que avui demanam quins objectius té la Vicepresidència Econòmica mitjançant la nova campanya de prevenció de riscos laborals.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Diputat. Els objectius que tenim no poden ser altres que reduir i fins i tot intentar eliminar els accidents de treball. Vostè ho ha dit, el 99% dels accidents de treball a les Illes Balears són accidents lleus, la qual cosa fa pensar que la matèria de conscienciació és molt important. És a dir que tots siguin molt conscients, tots, empresaris, treballadors, famílies, tota la societat en general, ben igual que ha passat amb els accidents de trànsit, que siguin molt conscients que és molt dolent patir accidents de trànsit, de les conseqüències terriblement negatives que té per a tothom, tant a nivell personal com a nivell econòmic aquests accidents de treball.

Per això hem dissenyat unes línies que tenen aquest objectiu, conscienciar, posar damunt la taula i a primera línia el fet que els accidents laborals s'han de combatre. Aquestes línies seran de programes didàctics, programes de publicitat, cursos de formació, màsters, organització de tècnics, formació de tècnics, jornades, etc., amb la idea d'arribar no només a les persones que pateixen aquests accidents, sinó a tota la societat.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 2905/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a responsabilitats polítiques.

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena pregunta RGE núm. 2905/12, presentada en substitució de la RGE núm. 2776/12, relativa a responsabilitats polítiques que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, quan pensa assumir responsabilitats polítiques pels continus enganys del seu departament?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Senyoria, jo no sé si vostè es confon i ha triat el millor dia per fer aquest tipus de pregunta. Vostè sap que avui el seu partit, els seus ministres són portada a tots els diaris d'Europa i són portada a tots els diaris d'Europa per enganar de forma flagrant no només tots els espanyols, sinó tota Europa.

(Aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Sr. Vicepresident, parlem dels seus enganys i vostè sempre...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci!

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

...vostè sempre surt del punt de partida equivocant. Miri, jo li ho explicaré. Al poc temps d'arribar vostè al Govern va dir que el deute amb els proveïdors era de 1.104 milions, el nostre grup li va demanar la relació, i vostè ens va donar una còpia del pressupost executat, sense cap detall, sense dir res més, una còpia. I vàrem quedar com estàvem, vostè atacant l'oposició i l'oposició negant les seves acusacions.

Dia 8 de novembre de 2011 un diputat del nostre grup li va demanar que fonamentàs en aquest mateix plenari les seves insistent afirmacions, i vostè va contestar que eren 1.104 milions, "aquesta és la realitat", va dir. Ara que s'han vist obligats a fer públic el llistat ocult dels proveïdors, s'ha confirmat el que dèiem nosaltres, que el deute amb els proveïdors és d'uns 700 milions d'euros. Vostè va mentir dia 8 de novembre i continua dient mentides ara. La seva realitat s'ha convertit en un disbarat, en una bola imparabile de mentides i que ara volen aturar cessant a la persona equivocada, sense donar cap explicació coherent.

Miri, després de tanta disparitat tenim dubtes, va mentir o es va equivocar, Sr. Aguiló? Si va mentir és indigne de continuar en el càrrec. I si es va equivocar, no pot continuar els comptes, perquè s'ha equivocat vostè en un 30%. Amb aquestes errades no es podria dur ni un *colmado*, Sr. Aguiló. Amb vostè no hi ha futur! Ningú no creu els polítics que diuen mentides, el seu descredit és irreversible, les entitats financeres no el creuran, no el creuran els inversors, no el creuran els proveïdors, no el creuran els consumidors. A vostè no el creuen ni tan sols dins el seu propi partit, Sr. Aguiló, ...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

...per poder recuperar la confiança d'aquesta societat només hi ha un camí, Sr. Aguiló, vostè ha de presentar la seva dimissió avui, ja!

(Remor de veus i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Senyoria, entenc que vostè sí assumeix l'engany dels ministres del seu partit, m'imagín que és això...

(Alguns aplaudiments)

Aquest govern li puc dir que assumeix les seves responsabilitats i aquest vicepresident també, cada dia. I sap quina és la nostra responsabilitat? Fer front a un deute brutal, d'una magnitud mai vista en aquesta comunitat, que no hem provocat nosaltres, que va provocar la seva gestió. I vostès -perdoni que li ho digui- en lloc de fer un acte de contrició, un acte de reflexió, que seria molt adequat i molt convincent per a tota la ciutadania, el que fan és treure pit i assentar càtedra. Això no té sentit! Vostès haurien de demanar perdó per la seva gestió!

Les seves xifres, les seves xifres, si les volien assegurar, el que haurien d'haver fet era dir-les. Vostès varen tenir el Govern fins el 25 de juny, per què no varen sortir el 24 a dir quants de proveïdors hi havia? Per què no ho varen fer?

(Aplaudiments i remor de veus)

Nosaltres hem dit la veritat en tot moment, hem dit la veritat en tot moment. Vostès ens acusen de les dues coses al mateix temps, dues coses contradictòries, d'inflar-la i de reduir-la. Posin-se d'acord! És que ni per això són capaços de tenir un mínim càlcul de coherència econòmica!

Vostè pot recollir els diaris de finals del mes de juliol, quan vàrem tornar de les reunions del Consell de Política Fiscal i Financera i veurà com ja parlam que el deute de la CAIB no té en compte les empreses públiques, es diu una i altra vegada, subratllat, senyoria, subratllat! Aquesta és la realitat. Sempre s'ha dit la veritat. I justament aquesta veritat és el que ens dona aquesta confiança que guanyam cada dia a pols, perquè no hem d'oblidar mai la terrible magnitud de la tasca que estam desenvolupant.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 2771/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protecció de la posidònia.

EL SR. PRESIDENT:

Tretzena pregunta RGE núm. 2771/12, relativa a protecció de la posidònia. La formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Mirin, la meua pregunta no té a veure amb economia, però sí amb negligència. No sé de què ens sorprenem, un tema teòricament tan sensible per als partits presumptament ecologistes com és la protecció de les praderies de posidònia oceànica, una de les explicacions de la qualitat de les aigües de les nostres illes, exigeix entre moltes altres coses, iniciar anualment uns expedients de contractació per garantir la vigilància, el muntatge, el desmuntatge i el manteniment de punts de fondeig a les zones LIC de Balears, únic espai allà on és competent la comunitat autònoma.

El passat 23 de març de 2011, amb una gestió que podríem dir de mitjanament normal, ABAQUA va iniciar l'expedient de contractació, com havia fet en altres ocasions, però, casualitat, varen venir les eleccions i alguns en lloc de gestionar fins el darrer dia, es devien dedicar a intentar fer campanya, i aquest expedient, incomprendible, va quedar aturat i dins un calaix.

Evidentment quan a principis de juliol pren possessió el nou govern, no varem ser a temps, tots sabem que un expedient de contractació en menys d'un mes i mig és molt mal de fer que tenir-lo acabat, no va ser possible col·locar aquestes boies. El que sí varem fer va ser aprendre la lliçó, i vostè, Sr. Conseller, ens va explicar que havien creat un equip interdisciplinar per analitzar les feines que s'havien fet aquests anys per intentar millorar la qualitat i l'estat de les nostres praderies de posidònia, estat que, per altra banda -vull recordar-ho- ens reportat el títol de Patrimoni de la Humanitat.

Per això volem saber quins han estat els resultats i quines seran les actuacions que durà a terme aquest any aquesta conselleria una vegada feta aquesta anàlisi de les mesures de vigilància, de protecció, de gestió, d'informació i de conscienciació previstes en els diferents plans de gestió que ja l'any 2005 també governs del Partit Popular varen aprovar per protegir aquests indrets declarats LIC.

Sr. Conseller, què pensam fer aquest any per respondre al que és també...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

...una preocupació ciutadana. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Bauzá i Company):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, quan l'any passat nosaltres varem entrar a gestionar la conselleria ens trobàrem que l'expedient que s'havia d'haver tengut al dia en qüestió de contractació de les boies destinades a protegir la posidònia no hi estava, però no només no hi havia això, sinó que no hi havia pràcticament res més. És a dir, per salvaguardar la posidònia mai, o almenys els darrers anys, no varem trobar que s'haguessin fet actuacions determinades i amb una clara línia totes d'estirar del mateix cantó.

El que varem fer des d'aquell moment va ser posar-nos en feina i ja hem presentat, ara fa pocs dies, el primer pla de defensa a favor de la posidònia i contra els atacs que darrerament sofreix.

Feim una sèrie de grups. El primer és anar cap a un fondeig regulat, un fondeig regulat que consistirà a instal·lar punts de fondeig a les diferents zones marines, les LIC, llocs d'interès comunitari, on la pressió de les barques a l'estiu és més gran; instal·larem en total pràcticament les mateixes boies que hi havia inicialment, unes 284, per al fondeig d'embarcacions menors fins a 15 metres d'eslora a les vuit zones LIC de les Balears. És vera que també per primera vegada en tota la història cobrarem per poder utilitzar aquestes boies, perquè creim que també és necessari, és la manera que la gent es

conscienciï del que realment hi ha allà baix, que és digne de protegir.

A més a més farem una campanya informativa. Ja hem dissenyat uns 20.000 fulletons, que seran al carrer amb tota la informació sobre la ubicació de les àrees de fondeig regulat, com s'ha de fer per reservar aquestes boies ecològiques, així com també donar consells per una navegació recreativa responsable i respectuosa amb el medi ambient. Es tracta, en definitiva, d'una bona informació per arribar a unes bones pràctiques de fondeig. Tot això encaminat també a no haver de sancionar sinó primer informar.

Hem de fer una adaptació també de les cartes nàutiques. Curiosament ningú no ha perdut el temps en això i és molt important; les cartes nàutiques han de dir perfectament allà on es pot fondejar i allà on no es pot fondejar, i aquí estam treballant també en aquest sentit. Definirem les àrees de fondeig lliure condicionat, les de fondeig regulat i les de fondeig prohibit.

I després el que hem de fer és col·laboració total amb les altres administracions i institucions. Gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.14) Pregunta RGE núm. 2775/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retallada en matèria de salut.

Pregunta número 14 RGE núm. 2775/12, relativa a retallada en matèria de salut, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Consellera de Salut i Benestar Social. Quines són les indicacions donades pel Govern central a la nostra comunitat a la reunió de la setmana anterior en matèria de salut per donar compliment a la retallada de 1.000 euros en educació i salut? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, la funció del ministeri és la de coordinació de les polítiques sanitàries entre l'Administració general de l'Estat i els serveis de salut de les diferents comunitats autònomes, i sempre amb un escrupolós respecte cap a les competències de les comunitats autònomes, com no pot ser d'altra manera.

Jo no sé com era l'anterior govern president pel Sr. Zapatero, si donaven indicacions a les comunitats autònomes, però el que li puc dir és que el passat Consell Interterritorial el que es va fer és debatre un pla d'actuació de reforma en el Sistema Nacional de Salut, es van consensuar mesures per garantir la sostenibilitat econòmica del model sanitari, que van ser aprovades en el passat Consell de Ministres del passat divendres, i que ens han donat, a les comunitats autònomes, un marc d'actuació que ens facilita molt millorar l'eficiència i garantir la sostenibilitat del nostre sistema sanitari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Miri, Sra. Consellera, els ciutadans ara saben que el Partit Popular primer rebenta el sistema de relacions laborals i ara està laminant els pilars del nostre estat del benestar amb retalls a dependència, a salut i a educació.

Dimecres passat vostè i el Partit Popular varen imposar pagar més com més pobre ets, més malalt, i major sigui la persona; si ets una persona major ara pagues més, si estàs malalt ara pagues més, i si tens una malaltia crònica ara pagaràs més. I no és cert que sigui una mesura progressiva, novament els assalariats reben i les rendes empresarials i professionals s'amaguen.

Sabem que vostè va dir que estava satisfeta, que li semblava just i necessari. Jo li he de dir que hi ha milions de ciutadans espanyols que ho consideren injust perquè perjudica els més febles i vulnerables, i és innecessari perquè hi ha altres alternatives per augmentar ingressos i reduir despeses. Als pensionistes, el Partit Popular de Rajoy i Bauzá els han baixat la pensió. Ara una nova mentida: ni al programa electoral, ni el Sr. Rajoy, ni el Sr. Bauzá no varen dir que imposarien als pensionistes pagar per utilitzar medecines que necessiten; digueren tot el contrari.

Avui, avui, el BOE consagra nous copagaments, com per exemple les pròtesis i el transport sanitari no urgent. Com diu el portaveu al Senat del PP, "*ahora que no estamos de campaña electoral es el momento de decir lo que de verdad pensamos*". El PP, Sra. Consellera, vostè va a Madrid com un xotet de corda a rebre ordres, ha acceptat retalls i copagaments. La història d'aquest país ens mostra que quan governa el Partit Socialista es creen drets; quan governa el PP, els lleva. Això és el que està fent el Partit Popular de Rajoy i de Bauzá. No ens vulguin enganar, no és austeritat, és la ideologia del Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Thomàs, jo no sé què és el que li fa perdre fins i tot el respecte a les persones. La seva prepotència, a més, li fa creure que el que vostè diu és el que pensen els ciutadans, i això no és veritat. Els ciutadans tenen molt clar el que està passant i no es deixen enganyar per ningú, ni per vostès ni per nosaltres, no es deixen enganyar per ningú, i els ciutadans saben que el president Rajoy el primer que va fer va ser assegurar les pensions a tots els pensionistes.

I les mesures que s'han pres en el Consell de Ministres i les que s'hauran de continuar prenent evidentment són conseqüència de vuit anys de govern socialista a l'Estat espanyol i quatre anys de partit del pacte de progrés en aquesta comunitat autònoma.

I el que es va aprovar en el Consell de Ministres, com vostè ha dit, és que més persones hauran de pagar o d'una altra manera s'hauran de pagar les medecines, però el que està clar és que amb aquestes mesures qui més té pagarà més, i si això a vostè no li sembla just digui-ho, perquè el que es va aprovar és exactament això, que qui més té haurà de pagar més, i que les persones més malaltes, i les persones majors que hagin de pagar perquè les seves pensions així els ho permeten tindran un límit de 8 euros al mes, i en el cas que les seves pensions siguin de més de 18.000 euros l'any el límit serà de 18 euros al mes. I encara més, si la pensió o les seves rendes són de més de 100.000 euros a l'any...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

...el límit serà de 60 euros al mes. I això és el que avui recull el *Boletín Oficial del Estado*, com vostè ha dit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

(Aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 2766/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla balear de natura 2015.

Pregunta número 15 RGE núm. 2766/12, relativa a pla balear de Natura 2015, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, les Illes Balears compten amb deu espais naturals entre parcs, paratges, reserves, monuments naturals i el Parc Nacional de Cabrera, que ocupen una superfície terrestre i marina de 98.000 hectàrees i 24 finques públiques amb 8.000 hectàrees. És un patrimoni immens, d'una gran riquesa pels seus atractius, d'un valor incalculable, que dissortadament desconeix la immensa majoria de residents i també de visitants.

Els costos de manteniment i conservació d'aquests espais superen els 10 milions d'euros anuals. Tot i els seus grans valors mediambientals, paisatgístics i patrimonials i el seu atractiu turístic, a dia d'avui aquesta manca de coneixement sobre l'existència i les possibilitats d'accés motiva que no siguin gaudits pels ciutadans d'aquests illes ni tampoc pels turistes.

Entre les iniciatives del programa de govern del Partit Popular destaca el compromís de donar a conèixer, difondre les possibilitats i, en definitiva, facilitar l'accés a tots aquests espais i finques públiques. Era una qüestió pendent que calia afrontar i resoldre per aconseguir una millor gestió de totes aquestes zones naturals, amb una afluència ordenada que faci possible les visites. La conselleria que dirigeix el Sr. Company ha finalitzat la redacció del pla balear Natura 2015, dirigit a impulsar i aplicar un nou model amb criteris de sostenibilitat.

El Grup Parlamentari Popular vol conèixer quines són les actuacions i iniciatives que permetrà dur a terme, i concretament de quina manera donarà un nou valor i difusió a aquests espais. Per tant, Sr. Conseller, quins són els objectius del pla balear Natura 2015 redactat per la seva conselleria per millorar la gestió dels espais i les finques públiques de Balears?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Bauzá i Company):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, com bé vostè ha dit el principal objectiu realment polític que tenim nosaltres és que tots aquells indrets, totes les finques públiques de què disposa el Govern, la gent els pugui gaudir, i que no passi com fins ara, que molt poca gent està fins i tot informada que existeixen i que té la possibilitat de poder passar-hi els dies que vulgui passejant en família, etc., i ens hem trobat que molt poca gent, percentatges molt baixos -mitjanjes d'un 2, un 3%-, és la que està a dia d'avui gaudint d'aquells entorns i no sabem ben bé per què, i creim que, això, ho hem de rompre.

I com ho feim? Idò primer de tot presentant aquest pla Balears Natura 2015, que com a eixos té, primer de tot, crear un model sostenible que permeti la millora constant en el manteniment i la conservació d'aquests espais naturals; dinamitzar i donar més qualitat a l'oferta d'activitats, se'n poden fer moltes més de les que es fan; dinamitzar, com he dit, ampliar el nombre de visitants tant residents com turistes;

posicionar aquell producte dins l'estratègia de promoció turística del Govern com un element clau de desestacionalització; i ajudar al desenvolupament socioeconòmic dels municipis de l'entorn, fomentant també la participació del sector privat en aquest pla.

I hem de fer això amb diferents eines; algunes actuacions d'aquestes seran a curt termini, abans de l'estiu d'enguany mateix, i després altres seran abans de l'estiu de l'any que ve i altres un poquet a més llarg termini. A curt termini per a aquest estiu ens trobam que recuperarem una marca que ens unifiqui tots els entorns de les finques públiques, una marca que es va deixar aparcada l'any 2005; també dinamitzarem la pàgina web perquè sigui més moderna, més dinàmica i que tenguim més atractiu per a la gent; volem gestionar i impulsar els perfils oficials dins les diferents xarxes socials -és important avui en dia utilitzar-les sobretot pel jovent-; volem -ja ho tenim pràcticament implantat- una aplicació d'*smartphone*, que amb el telèfon pràcticament pots saber tot el que hi ha a l'entorn en què te trobes; volem fer actuacions d'activitats d'ús públic i educació ambiental; actuacions d'eliminació de barreres, que ja n'hem fet algunes...

I després ja a mig termini anam cap a millorar botigues i punts de venda; també crear noves experiències singulars, que la gent que vagi allà pugui recordar coses que fa molts d'anys que potser han perdut, experiències. I després...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Bauzá i Company):

...acabar amb paquets combinats turístics... Gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 2770/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reordenació de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16 RGE núm. 2770/12, relativa a reordenació de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, fa dues setmanes li vàrem demanar sobre la memòria justificativa per a l'harmonització de llocs de feina de la comunitat autònoma en compliment de la línia d'actuació del pla de funció pública que va ser presentat a la Mesa de serveis generals el passat 22 de març.

Vostè mateix ens va explicar que l'anàlisi que havia fet la Direcció General de Funció Pública havia posat de manifest que només als serveis generals hi ha uns 2.700 llocs de feina que no tenien dotació econòmica, és a dir, que són places que no estan cobertes per cap treballador públic. La situació econòmica actual ens demana que s'ha de fer una adequació dels recursos humans a les necessitats de l'organització dels serveis públics. Per això, Sr. Conseller, voldríem saber quines conseqüències ha tengut la modificació efectuada al catàleg de llocs de feina per reduir aquells llocs que no estan dotats pressupostàriament, i si ens podria concretar dins aquesta política de racionalització i d'estalvi quantes places han estat depurades i en quins termes es varen depurar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, com vostè sap des del nou govern s'està fent una reorganització de l'estructura de l'Administració de la comunitat autònoma, des que vam arribar, amb l'adaptació dels recursos humans de què disposava aquest govern, fruit entre altres coses, també, però fruit de la nova estructura de les diferents conselleries.

Una vegada acabada aquesta fase es va observar que mentre a determinades unitats administratives hi podia haver llocs de feina amb les mateixes funcions o molt similars, en altres, per poder dur a terme els serveis públics corresponents, hi faltaven, per altra banda, recursos humans. Per tant s'ha considerat que era necessari aconseguir una racionalització i una assignació efectiva d'aquests recursos humans en els diversos departaments de la nostra administració.

Pensem per altra banda que aconseguir-ho és possible racionalitzant la relació de llocs de feina i gràcies a les diverses mesures que la normativa en matèria de funció pública ens proporciona, per tal que la prestació de serveis públics sigui eficient i eficaç.

Pel que fa als serveis generals s'han depurat recentment 1.049 places que no només no estaven ocupades per cap empleat públic sinó que, a més, no estaven dotades econòmicament, com ha dit vostè. Per tant hem reduït al voltant del 40% el sobredimensionament fictici de l'Administració de la CAIB. De qualsevol manera hem fet la previsió suficient per mantenir un percentatge de places amb els ulls posats a possibles necessitats que puguin sorgir en el futur. Aquesta supressió de places es va negociar prèviament amb els sindicats que hi ha representats a la Mesa sectorial de serveis generals, i creim que és una aposta decidida per adaptar-se a les necessitats i acabar definitivament amb el sobredimensionament de l'administració que abans esmentava, tant la part real com la fictícia, i la nostra intenció és continuar treballant en aquest sentit.

Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 2768/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou sistema integral de gestió de projectes.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17 RGE núm. 2768/12, relativa a nou sistema integral de gestió de projectes, que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. En el Govern, como administración con una pluralidad de departamentos y que genera diferentes tipos de proyectos, juega un papel importante la palabra coordinación. Lamentablemente en la pasada legislatura, la disparidad de socios y de sus programas, el reparto de sillas que efectuaron en su vodevil de pacto y sus continuas disputas llevaron a unos auténticos reinos de taifas, sin coordinación ni planificación, con sus llamadas inversiones silenciosas. Tristemente ahora sabemos que no son ni inversiones ni nada silenciosas para los bolsillos de los ciudadanos.

La anterior conselleria de Presidencia, con una polémica y conocida dirección general de Coordinación que no coordinaba nada, caracterizada por grandes gastos en estudios, asistencias técnicas y proyectos, que por tiempo no enumeraré, terminó en realidad como un puro y costoso instrumento de propaganda.

Desde la actual conselleria de Presidencia se pretende la coordinación, la gestión, el control y el seguimiento de los grandes proyectos del Govern y de los compromisos adquiridos con la ciudadanía. Debido al gran volumen de información en una administración tan grande como el Govern, se requiere un sistema integral de gestión que facilite esta tarea, que cumpla las normas internacionalmente reconocidas, permitiendo decidir - más dentro de la actual austeridad- qué propuestas de proyectos son más convenientes llevar a cabo gracias al análisis previo de sus riesgos, así como el control y seguimiento de aquellos que se decidan llevar a cabo, permitiendo así optimizar recursos, tiempo, y asegurar el cumplimiento real de los objetivos marcados.

Así, Sr. Conseller de Presidencia, ¿qué supone el nuevo sistema integral de gestión de proyectos puesto en marcha desde la Conselleria de Presidencia? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Diputado. Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, veo que usted sigue muy bien informado, porque estamos ante otro episodio de despilfarro del pacto de *progrés*; resulta que en el año 2007 contrataron un sistema de gestión de proyectos por un valor de más de 288.000 euros, que no pudieron poner en funcionamiento hasta tres años más tarde. Resulta que este sistema no estaba homologado con los estándares de la DG-DIC y además tampoco podía integrarse en la base de datos de la comunidad, por lo tanto había una información sensible que tenía que ubicarse en un servidor externo al Govern.

Siendo consecuente con esta realidad, quiero decirle que a pesar de haber costado este programa más de 288.000 euros, realmente para lo único que sirvió fue para alojar los datos del aquel famoso pacto de la competitividad, la ocupación y la cohesión social y el seguimiento de la Mesa de la Economía Balear, que usted también conoce y que supuso un coste para todos los ciudadanos de más de 260.000 euros; también sirvió para alojar aquel famoso programa del *Dit i fet* y que la Junta Electoral les tumbó. Por lo tanto, si sumamos lo que les costó este programa más lo que costó el gasto de la Mesa de la Ocupación, estamos alrededor de un coste de 600.000 euros, por lo tanto es evidente el uso que se hizo de los recursos públicos.

Frente a ese despilfarro este gobierno ha contratado un programa de gestión de proyectos totalmente homologado, ha costado 18.000 euros y ya está en funcionamiento. Por lo tanto, la diferencia, Sr. Diputado, entre aquel programa y éste es notable, como notable también es la diferencia con que este gobierno gestiona la cosa pública.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

I.18) Pregunta RGE núm. 2774/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de finançament.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 2774/12, relativa a mesures de finançament que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El primer és que en nom del Grup Parlamentari Popular li transmeti a la Sra. Alberdi doncs que enhorabona per tota la feina i la tasca que ha fet durant aquests anys en el Parlament, que ha estat intensa, i que li desitjam molt d'èxit en la seva tasca.

I dit això, vull començar la meua pregunta dient que els empresaris i emprenedors de les Illes Balears no fa ni un any que es trobaven en un camí sense sortida, per una banda, perquè tots els que tenien deute amb les administracions públiques no cobraven per la seva feina i, a més, i per altra, no aconseguien finançament bancari per poder mantenir la supervivència de la seva pròpia empresa. Tots els que s'omplen la boca de parlar de llocs de feina pareix moltes vegades que obliden que la regla més elemental perquè els empresaris puguin pagar els seus treballadors és cobrar per la seva feina i obtenir finançament per poder continuar invertint.

I molt malament anàvem a les Illes Balears quan érem una de les comunitats autònomes d'Espanya amb una mitjana d'impagament als seus proveïdors superior a la mitjana nacional; la mitjana nacional són 425 euros per habitant i Balears té una mitjana de 679 euros, la quarta més alta de tota Espanya.

Per tant, dins aquest context de crisi creim que el fet que amb deu mesos el Partit Popular hagi establert un mecanisme de pagament a proveïdors, que només pel que afecta el Govern de les Illes Balears suposa més de 743 milions d'euros dels 1.400 que ens vàrem als calaixos, i que, per altra banda, a través d'ISBA el Govern hagi posat en marxa línies de finançament per a inversió i circulant de prop de 30 milions d'euros, són mesures importants que volem conèixer, Sr. Vicepresident, què suposarà per a la nostra economia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, aquest govern, des del primer dia, és conscient que l'autèntic estímul per a l'economia és fer els pagaments en temps i forma. I per això feia falta tenir en compte dues coses: una, l'immens deute que suportaven els proveïdors, un esforç que realment ha estat suportat damunt les esquenes de gent, d'empreses petites, d'autònoms de tot tipus, i que mereixia una solució de forma immediata. Aquesta solució en els primers sis mesos no va ser possible perquè el Govern de la nació estava governat pel Partit Socialista, i quan tocaves la porta te deien que això era problema de cada comunitat autònoma.

A partir del canvi de govern, a partir del minut 1 del canvi de govern, aquesta actitud va canviar i es va posar damunt la taula que, efectivament, que el que s'havia de fer era pagar i que s'havia de trobar la fórmula per pagar i que la fórmula venia a través del Govern central, qui té una facilitat d'accés cap als mercats financers d'una forma més important.

Sempre s'ha posat o l'oposició intenta posar damunt la taula una dicotomia entre ajusts i creixement, és una falsa dicotomia, és una falsa dicotomia, el que s'ha de fer és pagar els deutes, el que s'ha de fer és fer una economia ortodoxa, em permeti que ho repeteixi una altra vegada, una economia que no produeixi

els efectes que havia produït la direcció política anterior, que vull recordar, de passar d'un superàvit del 2% es va passar a un dèficit de l'11% a nivell espanyol; vull recordar que des d'un deute del 40% del PIB es va passar a un deute del 60% i d'un atur situat en el 8% es va passar a un atur del 22%. Tot això és la magnitud de la tasca que tenim endavant, és una magnitud molt forta, una magnitud que no es pot arreglar amb dos dies, però que hi ha d'haver canvi de rumb que està en marxa i que dóna passes fermes cap a un futur molt més sòlid.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

I.19) Pregunta RGE núm. 2764/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a reducció del pressupost del Palau de Marivent.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 19, RGE núm. 1764/12, relativa a reducció del pressupost del Palau de Marivent, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá, els pressuposts de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2012 destinen 1,7 milions d'euros a la neteja i manteniment de Marivent, del Palau de Marivent. Sr. Bauzá, amb la situació de crisi econòmica que tenim actualment i que pateixen especialment els ciutadans de les Illes Balears i amb les retallades que es fan, és incomprendible que els ciutadans de les Illes Balears hagin de pagar la neteja de Marivent.

No ha arribat el moment de replantejar-se aquesta despesa?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sr. Barceló. Doncs miri, aquest govern no té intenció de baixar la partida pressupostària, del que sí té intenció és si pot fer la mateixa feina amb menys doblers, doncs sí, fer-ho, perquè nosaltres el que volem és gestionar al màxim els recursos públics. Però evidentment aquest govern no té intenció de rebaixar aquesta partida pressupostària.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. Bauzá, el cert és que vostès varen pujar aquesta partida 200.000 euros per a l'any 2012; em dirà que aquesta partida ja existia abans, que l'haguéssim pogut reduir o llevar abans, però la situació ha canviat radicalment. En el seu pressupost no hi ha doblers per als menors que no tenen suport familiar; a l'hivern no han bastat els doblers per a la calefacció als instituts i estam a la cua en despesa sanitària o universitària, a més de tots els retalls que hi ha hagut en educació.

Sr. Bauzá, dels pressuposts de l'Estat que paguen tots els ciutadans espanyols, es varen destinar ja l'any passat 8,4 milions d'euros; haurien de ser suficients per al manteniment de totes les despeses de la casa reial. Vostè diu que en aquests moments no retallen, jo el que veig és que els reis en aquests moments, la casa reial té doblers, té doblers per a allò que vol, pot fer caceres d'elefants a Botswana, té doblers per a allò que necessita o que volen, crec que els sobra. No és just, per tant, que amb les retallades que tenim en aquests moments els ciutadans de les Illes Balears hagin de pagar aquests 1,7 milions d'euros, això vol dir, 50 dies a l'any que venen, 34.000 euros diaris aproximadament ens costa Marivent per als 50 dies a l'any que venen.

La veritat és que vista en aquests moments també em podrà dir que la imatge que donen també ens ho compensa turísticament; jo dic en aquests moments, vista la baixada important d'acceptació que té la casa reial, de 10 punts que ha tengut, ni tan sols la imatge i el prestigi ens compensa, en aquest moment crec que és el contrari.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, vostès estan com sempre instal·lats en l'oportunisme polític. Que jo sàpiga el seu republicanisme ni és sospitós i sobretot no és d'ara, ni vinculat a les actuacions de la casa reial; citaré expressament les declaracions de la Sra. Santiago, el dia 24 d'abril, que va dir, llegesc textualment: "*Pero como estamos en un estado monárquico las actuaciones de la casa real reafirman nuestro republicanismo*".

Per tant, el curiós és que si pensen això des de fa molt de temps i de fa molts d'anys no prenguessin les decisions adequades quan vostès governaven. Els diré el que vostès es varen gastar o varen invertir, com vostès diguin, precisament en el que ara qüestionen i demanen, en quatre anys 8.269.233 euros, una mitjana anual de 2.067.388 euros, és aquí, crèdit definitiu. És a dir, vostès cada any gastaven de mitjana més del que nosaltres tenim com a partida pressupostària.

Però bé, això tampoc no ens sorprèn perquè és la seva manera d'actuar. Miri, el més curiós és que vostès continuen pensant que aquest govern farà tot el que vostès haurien d'haver fet quan vostès governaven i intenten traspassar a aquest costat el que vostès no es varen atrevir ni a comentar a l'anterior president del Govern.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Però bé, nosaltres continuarem fent feina perquè la família reial vengui sempre a les Illes Balears, estam orgullosos que vengui aquí la família reial i els tractarem amb molt de carinyo i amb molt d'orgull, perquè estiguin no només dins Marivent sinó també pels carrers i pels pobles de les nostres illes. I aquesta és la feina que nosaltres farem.

Però miri, la seva política, a part d'oportunisme, oportunista, és que ni és agraïda, perquè no saben valorar el que ens dona a nosaltres la família reial.

En qualsevol dels casos, com sempre, vostès no estan amb sintonia amb la immensa majoria d'aquesta ciutadania. Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.20) Pregunta RGE núm. 2906/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a confiança en l'equip econòmic del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 20, RGE núm. 2906/12, presentada en substitució de la RGE núm. 2779/12, relativa a confiança en l'equip econòmic del Govern, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, la setmana passada va passar una cosa inèdita i insòlita, vostè, que ja s'ha negat en cinc ocasions a acudir a aquest parlament per debatre amb l'oposició; vostè, que és un president que es nega a reunir-se amb els agents econòmics i socials per pactar una fulla de ruta amb les polítiques i el pressupost per fer front a la crisi econòmica, que és el que s'espera d'un president del Govern; en canvi, vostè que es nega a fer això, dijous passat va fer una roda de premsa tot sol per anunciar el cessament de la interventora general de la comunitat autònoma, argumentant que havia mentit a la ciutadania de les Illes Balears.

Se n'adona vostè de la irresponsabilitat que han comès? És capaç d'adonar-se que vostè va desautoritzar tot el seu equip econòmic dijous passat? I jo avui li vull demanar: Sr. President, creu que, després del que ha passat, el seu equip econòmic genera suficient confiança a la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Efectivament, l'equip econòmic del Govern balear genera confiança a aquesta ciutadania i genera confiança perquè fa una bona feina i perquè pren decisions gens fàcils i sobretot molt difícils en aquesta situació, i sobretot perquè no pensa a curt termini, com pensen vostès, sinó que pensam a mig i a llarg termini. Nosaltres no pensam, com pensen vostès, en les pròximes eleccions, nosaltres pensam en les pròximes generacions.

I miri, el més trist de tot això és que si som aquí és com a conseqüència d'una nefasta gestió, del no voler afrontar una situació de crisi des de l'any 2008, i vostès, com sempre, de festa i gastant. La sort és que ara hi ha un govern amb un Partit Popular que genera confiança, que pren les mesures i sobretot que les pren amb valentia.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Home, que les mentides generin confiança és molt discutible, Sr. President del Govern.

Jo no sé si és que vostès no volen explicar quines idees tenen o pitjor encara, és que no tenen cap idea, i encara és més preocupant.

Si lo deman a vostè, Sr. Bauzá, quin deute té a ca seva, supòs que m'ho sabria explicar, i si li demanam quin deute té la comunitat autònoma m'ho hauria de saber explicar, perquè vostè és el president del Govern, el màxim responsable, i és inassumible que durant deu mesos facin un ball de xifres que és totalment insuportable.

Miri, Sr. President, la gestió econòmica del seu govern és una catàstrofe, varen començar molt malament i de cada vegada anam a pitjor, li recordaré molt breument. Varen començar inflant el deute, se'n recorden quan deien que no podrien pagar nòmines als funcionaris? Se'n recorden que els dèiem que això generaria que cap banc els donàs cap crèdit? Com estam avui? Sense crèdit dels bancs, per culpa i responsabilitat seva.

(Remor de veus)

Se'n recorden vostès de quan varen dir ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

... que farien un pla per pagar els proveïdors, cada mes ens ho deien, on és aquest pa, aquest pla? No l'hem vist, no l'hem vist, no l'han fet, irresponsabilitat seva.

Se'n recorda vostè que varen retardar l'aprovació del pressupost de la comunitat autònoma per interessos electorals? Se'n recorden que ens varen dir que era un pressupost totalment ortodoxa i que era seriós i rigorós? Se'n han donat compte que els falten 170 milions d'euros del mal càlcul dels ingressos que ha fet el seu vicepresident Econòmic? Se'n dona compte que ara els ha de retallar a Sanitat i a Educació els 170 milions d'euros als ciutadans, per irresponsabilitat del seu president econòmic? Se'n recorden que han acotat el cap davant totes les mesures del Sr. Rajoy?

I jo li dic, Sr. President, reaccioni, no podem aguantar ni un dia més així, necessita remodelació urgent el seu govern i sobretot el seu equip econòmic. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Armengol. Imagín que l'anterior equip econòmic del Govern del pacte a vostè sí que li generava molta confiança.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I si em diu que sí, encara em preocupa més, perquè quan va arribar es va trobar un deute de 1.700 milions d'euros, i quan se'n va anar i nosaltres vàrem arribar ens vàrem trobar un deute de 4.500 milions d'euros, i si encara així li genera confiança em preocupa més del que em preocupava quan l'escoltava.

Però bé, gràcies a Déu tenim un altre concepte del que és generar confiança, per a vostès és una cosa, la societat ho sap, i per a nosaltres una altra ben diferent. Si vostè defineix catastròfic la gestió d'aquest govern, jo no puc ni definir el que va ser catastròfic el que vostès ens varen deixar i del que vostès es volen amagar, en primer lloc.

Primer, jo li agrairia que fes un parell de reflexions: quina confiança pot generar una política com vostè que un acte irresponsable durant la seva gestió en el consell insular, amb *despilfarro* a l'hipòdrom, ...

(Remor de veus)

..., al Teatre Principal, a la Fundació Mallorca Turisme, i quina responsabilitat, quina confiança pot tenir vostè quan fa una oposició d'aquesta responsabilitat, intentant donar la culpa a qui no la té i esperant a veure si d'aquí a tres anys sona la flauta, es poden tornar a ajuntar, poden estar quatre anys més sense fer feina i sobretot poden donar-nos una tercera lliçó d'absoluta incompatibilitat en la credibilitat en la gestió.

(Remor de veus)

Jo simplement li vull dir que la societat no oblida i vostès, per molt que s'amaguin, no es podran amagar de la seva irresponsable gestió.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

II. Interpel·lació RGE núm. 2581/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de benestar social.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 2581/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de benestar social.

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs. Interpel·lació.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President, bon dia Sra. Consellera, bon dia senyors i senyores diputats i bon dia als pensionistes que ens acompanyen.

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci, per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Després dels pressuposts de la comunitat autònoma del 2012, insuficients i irreals, després de tenir coneixement dels pressuposts generals de l'Estat, després d'aquesta baixada d'ingressos a la comunitat autònoma, després d'aquesta necessitat d'un pla d'ajust de 180 milions en salut, després de l'anunci del Partit Popular d'aquest retall de 10.000 milions d'euros en salut i educació, de retallades i copagaments, doncs, després de tantes males notícies, ens demanam amb veu alta: què pensa fer el Govern, el Partit Popular, per mantenir les prestacions de l'estat del benestar, en salut, en benestar social i en educació?

Ara ja duim quasi un any de gestió a l'àmbit de la salut, una gestió caòtica que podem anomenar d'irresponsable i que ja es palpa amb una pèrdua de qualitat assistencial; hem perdut drets en salut, ens han derogat el Decret de garanties quirúrgiques; tenim una taxa de 10 euros per a una nova targeta sanitària que ningú no ha vist, i hi ha hagut un clar i flagrant empitjorament de llistes d'espera quirúrgiques, proves complementàries i

consultes amb especialistes. Una realitat que ja coneixen milers de ciutadans i no són cap imaginació.

Sabem que els falten 211 milions als pressuposts de salut l'any 2012 i que estan a punt de presentar un pla d'ajustaments d'uns 180 milions per arribar als seus objectius. Ja pot aprofitar avui, Sra. Consellera, per explicar-nos quins nous pagaments, com es modificarà l'assistència sanitària, com es redefiniran els hospitals comarcals, si pensa o no privatitzar la gestió sanitària hospitalària, si pensa externalitzar serveis, disminuir recursos humans o fer canvis en el model retributiu.

Són preguntes llançades que esperen respostes. Coneixem els pressuposts generals de l'Estat i, ja li ho he dit, suposen una baixada en la sanitat del 13%. Reducció d'un 45% de fons en salut pública, què farà amb les estratègies de salut?, què farà amb el programa d'atenció dental infantil?, què farà per prevenir la sida, o atendre les drogodependències? La setmana passada vàrem tenir l'escenografia del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, avui ho veim plasmat en el BOE. No té res a veure amb allò que ens varen dir la setmana passada amb allò que publica el BOE.

Parlem d'un parell de punts. Per primera vegada vostès decideixen que els pensionistes paguin, que paguin més els assalariats, que paguin més els malalts i que paguin més les persones que tenen una malaltia crònica. Vostè ho considera just i necessari, hi ha milers de ciutadans que pensen a l'inrevés, és injust fer pagar els més febles i els més vulnerables. Pensi que el 74% de receptes són receptes de pensionistes, perquè evidentment són persones majors. No sabem exactament com acabarà tot això, quins ingressos suposarà, ni com faran vostès perquè aquesta declaració de renda sigui coneguda dins la targeta sanitària.

Cerquen un efecte absolutament recaptatori, no dissuasori. Podrien haver cercat altres mesures. El Partit Socialista entre l'any 2010 i 2011 va aconseguir una reducció de 17.000 milions d'euros en despesa, en canvis estructurals en el sector farmacèutic. Vostès prefereixen que siguin els ciutadans d'aquest país els que paguin els medicaments. Per què no es plantegen subhasta de subministres medicaments? O per què no milloren la facturació a tercers? Prefereixen fer amnisties fiscals, no volen posar impostos a grans fortunes i no volen apujar altres tipus d'imposts. Per als pensionistes aquest fet dels medicaments suposa una baixada de pensions. També segurament haurà restriccions en el finançament de medicaments i altres en seran exclosos. Ens pot dir, Sra. Consellera, quins medicaments deixaran de ser finançats i quins seran exclosos?

Hi ha un altre tema que ens preocupa, perquè es tracta de fer restriccions, restriccions a ciutadans que viuen a les nostres terres, estam parlant d'estrangers que no tendran suficient a estar empadronats, com va dir el Partit Popular l'any 2000, ara serà necessària una residència fiscal. Molts d'ells no tenen la culpa de no tenir residència fiscal, perquè cuiden els nostres majors i moltíssims d'ells no estan assegurats. Això ens crearà un problema, expulsar del sistema els immigrants en situació irregular pot acabar, entre altres coses, creant borses de població sense control sanitari. Existeixen normes europees i nacionals per facturar a estrangers residents o de pas.

I parlem una mica de la cartera de serveis, aquesta cosa que han amagat, ara la divideixen, hi haurà una part que seguirà sent gratuïta, però n'hi haurà una altra que la creen nova, que serà suplementària i que tindrà aportacions dels usuaris, el nou copagament. Se'n recorda, Sra. Castro, quan aquest diputat li deia fa més de sis mesos que farien el que deia el document del ministeri i de la Conselleria de Madrid? Vostè ho va negar, avui ja surt en el BOE, pagament per a pròtesi, pagament per a transport sanitari no urgent i pagament per a altres coses.

Ens parla també avui el BOE de noves sorpreses. Afectarà al sistema retributiu dels professionals sanitaris? Com s'afectarà això? Perquè això ho diu el BOE. Quin criteri té vostè? També podríem dir quin pacte sociosanitari volen fer; ara diuen que garantiran que les persones majors tinguin un lloc de residència per no utilitzar un llit hospitalari, com es farà això a la nostra comunitat? Han rebutjat cercar altres alternatives, augmentar ingressos, com per exemple l'augment de l'impost a alcohol d'alta graduació o al tabac, augmentar facturació a tercers, retirar bonificacions fiscals de les assegurances privades. Podríem fer altres coses, però entre altres coses han decidit que els ciutadans espanyols paguin per allò que no havien pagat mai.

Si vol que parlem de benestar social, nosaltres ens trobam amb una baixada del pressupost, a dependència total vostès no fan l'aportació en més respecte d'anys anteriors. Ens falten milions per als convenis amb ajuntaments, per garantir concerts via conveni amb 36 ajuntaments per gestionar més de 500 places de centres d'estades diürnes. Ens falten doblers per pagar l'ajuda a les persones que tenen reconegut uns drets d'ajuda econòmica. Tampoc no permeten altes de nous usuaris. No estan cobrint les vacants de defuncions. Els concerts entre el tercer sector no estan assegurats. No hi ha una partida pressupostària per garantir les necessitats bàsiques de la població. Com tampoc no hi ha pressupost per renda mínima d'emancipació de 400 euros per als joves i el pressupost de renda mínima d'inserció social no està assegurat.

Tenim, entre altres coses, que d'aquells 283 milions que dedicava el Ministeri de Sanitat i Polítiques Socials a dependència, en aquests moments té una dotació de zero, de 283 milions a zero. On queda la dependència per finançar infraestructures i serveis a les persones dependents en aquestes illes? Queda ben clar que el Partit Popular té poc interès a finançar correctament l'atenció a la dependència.

Podríem parlar també de qüestions d'educació, que forma part del nou estat del benestar, augmenten hores lectives, estalvien professorat, no substitueixen, augmenten els alumnes per aula, desapareixen programes com el TISE, el PROA, desapareixen les ajudes a les AMIPA o disminueixen les ajudes per a despeses dels centres docents. Per no parlar de la Universitat, on redueixen un 14% el seu pressupost, augmentant les taxes universitàries fins a 540 euros i també disminuint les beques.

Per tant, tenim un escenari molt fotut! El Partit Popular du una deriva de dir, de fer el contrari del que va dir. No li interessa introduir progressivitat en els impostos, vol progressivitat en els més febles, els més vulnerables i en els que tenen necessitat d'utilitzar servei. Volen aprofitar aquesta crisi per fer un canvi de model, un canvi de model que mica en mica està sortint al carrer. El PP prefereix repercutir el finançament en l'estat del benestar, sobre aquells que utilitzen els serveis: malalts, pensionistes i famílies dels estudiants, a més de deixar als immigrants irregulars sense cobertura.

Podrien haver adoptat altres mesures, en vendran de noves. Avui ja en tenim coneixement d'algunes en el BOE. Jo vull aprofitar, perquè vostè tenguí l'oportunitat, perquè expliquin el pla d'ajust que la seva conselleria aplicarà a partir de la setmana que ve. Què ens proposarà, el pla del Sr. Bestard? Ara té l'oportunitat d'explicar-ho.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, estava prenent nota d'allò que ha dit i la veritat és que fa una mica de peresa contestar totes aquestes qüestions i fa peresa perquè vostè està fent un judici de valor bàsicament, està suposant que el Partit Popular vol, de qualque manera, deixar de banda, no fer funcionar no sé exactament què, l'estat del benestar. Tot el contrari. El que passa és que hem heretat una situació que era absolutament insostenible. Vostè sap que la sanitat pública, perquè vostè la va gestionar i sap com ho va fer i precisament no va ser un campió de la bona gestió, creixia a ritmes del 11% quan l'economia creixia a ritmes del 2%. Què vol que faci jo? Hem de continuar igual? Hem d'arribar al col·lapse? És això el que vostè vol? És que no acab d'entendre què vol dir amb aquest estrany discurs que ens ha fet avui.

Miri, el que hem de fer és que els pressuposts a poc a poc es vagin acostant a la realitat. És a dir, el pressupost de la sanitat ha de créixer i així ha passat en els darrers pressuposts del 2012. No com el pressupost del 2010, on es produïa una reducció. Aquesta manca de finançament que vostè atribueix al Partit Popular, és una manca de finançament que vostè coneixia, que vostè va gestionar i que va incrementar 320 milions al compte 409, 320 milions!, que no varen aflorar mai i d'alguna manera tot això s'haurà de pagar, tot això s'haurà d'arreglar. Què vol fer, continuar igual? Aquesta és la seva alternativa? Carai! Quina posició tenim, per favor, que ens diguin alguna cosa, que ens presentin alguna cosa que sigui real, no una cosa irreal.

El que hem de fer és tota una reestructuració de la sanitat, una reestructuració de l'educació, una reestructuració dels serveis socials perquè siguin més eficients, perquè realment els doblers que estam posant, que són molts, puguin arribar de forma solidària a totes les persones i més a aquelles que més ho necessiten. Per això aquestes reformes que estan damunt la taula van encaminades en aquest sentit, ajudar les persones que tenen més dificultats econòmiques, ajudar les persones que tenen més dificultats de salut. No allò que vostè ha dit, que no sé d'on ho ha tret, tot el contrari.

Per primera vegada s'introdueix una forma de copagament, que per cert ja existia, de forma progressiva, que paguen més els que tenen més. Això és el que s'ha introduït ara i no a l'inrevés. És una reforma que intenta ser solidària, que té en compte la renda, es té en compte la renda per primera vegada en el sistema sanitari, l'edat i també el grau de malaltia, el grau de dificultat en matèria de salut. Això és el que es té en compte, per tant, és equitativa. Evidentment feim un catàleg de serveis comuns, que es pugui gestionar millor d'una forma clara entre les distintes comunitats autònomes i que determinades malalties siguin d'ordre suplementària. I què té això d'estrany? És l'abecé de la bona gestió.

El desenvolupament de la carrera professional ha de millorar els recursos humans, aprofitar-los d'una forma més clara, facilitar la mobilitat, elaborar un catàleg de categories professionals, tenint en compte noves especialitats. Tot això és el que s'ha de fer i és el que s'està fent.

En matèria d'immigrants. Per favor, no em digui que els immigrants quedaran desatesos, tot el contrari! Tot el contrari! No sé d'on s'ho treu! No és així, digui la realitat. Un arriba a pensar que la mala gestió estava motivada quan diu aquestes coses, per favor! Els immigrants, cap persona no quedarà desatesa. És cert que hi havia un problema de turisme sanitari de persones amb recursos i és aquest que es vol pal·liar, és aquí on es vol posar fil a l'agulla per treballar-hi d'una forma més clara.

En matèria d'educació exactament igual. Estam abocant molts de recursos, els recursos dedicats al sistema educatiu creixen d'una forma exponencial. I vostè sap, ahir va ser el Dia de Sant Jordi, el dia del llibre, que precisament no s'està incrementant de forma similar el nombre de lectors, que precisament el grau d'assolir objectius per part dels estudiants no és el desitjat. No hi ha una correlació, per tant, entre doblers i resultats acadèmics. No hi ha una correlació i quan no hi ha una correlació, s'ha d'anar a l'arrel del problema i posar fil a l'agulla per solucionar els problemes a les arrels, que vénen d'una altra banda. No té a veure amb el nombre d'estudiants, ni amb la ràtio d'estudiants que en aquest moment és realment molt baixa, estam parlant de vuit estudiants per professor.

Es poden fer moltes coses amb aquestes ràtios, es pot arribar molt més enfora, es pot conèixer molt millor l'anglès, es poden conèixer molt millor els altres idiomes. Es poden inserir millor els joves en la societat del futur que vendrà, que serà una societat que realment necessitarà una preparació especial, que necessitarà estar dins els millors de tot el món. I això no està passant en aquest moment.

De la Universitat en puc parlar perquè la conec bé. La Universitat també té problemes d'eficiència, problemes importants d'eficiència i problemes per motiu de la seva estructura, que s'haurà de canviar, que s'haurà de transformar. No pot ser que tinguem 78 universitats a tot el territori nacional en aquest moment i que cap ni una estigui al capdavant de les millors del món. No pot ser de cap manera! Alguna cosa està passant, totes aposten pel mateix i això no és possible, s'han d'especialitzar. Vivim en un món complex, hi ha d'haver un canvi d'orientació dins el sistema educatiu i dins el sistema universitari també. Perquè en aquests moments la universitat, entre altres coses, finança els estudis de les classes superiors. Està passant això, tot el contrari del que vostè diu. Es vol intentar que realment aquell que vulgui estudiar, tenguí possibilitat d'estudiar. I aquell que no sàpiga aprofitar el rendiment, tenguí camins alternatius. Aquesta és la idea bàsica del que es posa damunt la taula en aquest moment. I evidentment haurem de continuar fent reformes i evidentment haurem de continuar canviant la situació.

En matèria de serveis socials, exactament igual. Vostè diu: "no han posat res en el pressupost". Escolti, i en els pressuposts que vostès feien què posaven? Això no s'arregla en un dia, no podem agafar 40 milions de no sé on i posar-los. Això s'ha de fer a poc a poc, s'ha de fer passa a passa. Si s'hagués començat en el seu moment, ara no estaríem així. Per tant, tots hem d'assumir les nostres responsabilitats i alguns més que d'altres, precisament, alguns més que d'altres.

Li dic, i ho reiter una vegada més, el Partit Popular té una idea, hem de tenir uns serveis socials, hem de tenir una educació i hem de tenir una sanitat de qualitat i això és així. És realment la nostra voluntat i perquè aquesta voluntat pugui tirar endavant, farem les reformes que siguin necessàries.

Per altra banda, l'economia que hem heretat, com li he dit abans, és una economia caòtica, que necessita també d'importants transformacions. D'aquí que s'hagi de posar damunt la taula una reforma laboral, d'aquí que s'hagi de posar damunt la taula una reforma financera, d'aquí que s'hagi de posar damunt la taula una reforma de la Llei general turística, d'aquí que s'hagi de posar damunt la taula una ampliació dels horaris comercials, d'aquí que s'hagi de posar damunt la taula un canvi en la gestió de l'energia, d'aquí que s'hagi de posar damunt la taula un canvi en la gestió dels ports i aeroports. Tot això es farà, evidentment no d'un dia per l'altre, tot això es farà o ja s'ha fet en molts de casos. I això és important perquè en l'economia que teníem, amb l' statu quo que vostès representen, perdoni que li ho digui, però és així, anaven cap al desastre. I això són canvis que s'han de fer, canvis que tenen un cost polític, un cost polític que el Partit Popular està demostrant que és capaç d'assumir.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Thomàs, quan vostè vulgui.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, és un poc trist que un vicepresident d'un Govern digui en seu parlamentària que "li fa peresa contestar", la seva actitud no és molt positiva. Si vol que parlem de finançament, podem parlar de finançament.

Vostè sap que el principal problema ara, abans i des de fa molts d'anys de la salut és un problema de finançament. Li donaré una dada, que l'han amagada, que no els agrada, l'any 2007, quan acaba el Partit Popular, després d'uns anys en què l'economia creixia, els ingressos de la comunitat en un 45%. Deute que varen deixar: 250 milions. I el que és més greu, la desviació en despesa sanitària any rere any era de +12%, en època d'expansió econòmica. Sap com ha quedat enguany el juny la previsió del 2011?, -2%. Una cosa és no tenir finançament i una altra és gestionar bé o malament. És curiós que aquesta gràfica la consellera la fet desaparèixer, perquè demostra determinades coses.

També és molt fàcil solucionar la situació de finançament, si la solució és que els ciutadans comencin a pagar i per altra banda deixar de donar servei, home!, així ho sabem fer tots, perquè aquí hi ha milers i milers de ciutadans que fa mesos i mesos que esperen per una intervenció quirúrgica. Vostè això no ho toca, vagi-se'n pels hospitals o els centres de salut; aquesta gent abans era atesa, s'operaven en dos, tres, quatre mesos, ara, hi ha milers de persones que estan més de sis mesos, i l'administració, vostè, ja no assumeix ni cap compromís ni els dóna cap garantia. I aquesta és la realitat. Podem pagar més impostos, podem deixar de donar serveis, així les coses tal vegada a vostè li surten els comptes.

Fa deu mesos que l'escolt dir que el seu objectiu és dèficit, dèficit, austeritat. No coneixem mesures de reactivació econòmica, però a data d'avui Espanya està en recessió econòmica, hi ha més de 5 milions d'aturats i estan desmantellant l'estat del benestar.

Vostè parla de progressivitat de pagament per la renda, vostè sap que la declaració de la renda no és un element útil per a això. La progressivitat ha d'estar en els impostos que pagam tots cada any, no en si tu pagaràs en funció de si necessites o consumeixes un bé en salut perquè precisament són les persones majors que necessiten prendre medicació, són les persones que estan malaltes. Malament aniria que fossin els joves de 20 anys que consumeixin el 75% de receptes, són les persones majors que consumeixen els medicaments perquè els toca per qüestió biològica. A més, no se n'oblidi, sempre hi ha un metge que prescriu, no prenen medicació, ells no fan receptes. Per tant, ni inclouen progressivitat ni incideixen en persones majors, ni en persones malaltes ni en crònics.

Vostès em parla d'una cartera de serveis, sí, però es modifica. Miri aquest document, l'hi vàrem mostrar a la consellera fa vuit mesos, li vàrem dir què passaria, ho va negar tossudament i avui ja diu que el transport sanitari no urgent es paga, que les pròtesis es paguen, que els productes dietètics es

paguen. Vol que li digui més coses que diu el document de la comunitat de Madrid i del ministeri?, les sondes, l'atenció bucodental, podem continuar, eh?, serveis hotelers. Així surten els comptes, uns paguen i jo don menys serveis. Perfecte.

Miri, el problema és que si entre tots hem de mantenir aquest estat del benestar doncs com a mínim s'hauria de parlar. Vostè no coneix l'àmbit sanitari. Avui hi ha moltes més persones en aquesta comunitat, immigrants i no immigrants, nacionals, que no tenen reconegudes les seves prestacions sanitàries. I això és així. I el que surt al BOE avui ho empitjora, ho empitjora, i això és un perill en termes de salut pública perquè crearà borses de malaltia i això al final sortirà més car.

Evidentment, vostè és, a mi m'hagués agradat, he fet un caramull de preguntes, ningú no me les ha contestades. Tenc molt clar que vostè serà divendres, serà dilluns, en pocs dies, farà una presentació d'un pla d'ajust, un pla d'ajust que afectarà encara més la prestació sanitària en aquesta comunitat autònoma. Jo ho he demanat en repetides ocasions, sempre s'ha negat, però vostè sap, perquè ho ha reconegut la seva conselleria, que ho faran. Jo el convid, ja que no ha sortit la consellera, que ens digui com afectarà el conjunt dels ciutadans. Ja sabem que no tenim decret de garanties de demora, vostès han decidit no assumir compromisos ni donar cap garantia als ciutadans, anunciï'ns vostè, que vostè sí que ho coneix, què pensen fer.

Jo abans he formulat tota una sèrie de preguntes i, en principi, el Govern ha de contestar. Jo li agrairia que aprofitàs el temps per contestar les preguntes que jo li he fet. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, anem per parts. Repetesc una vegada més, vull dir, tema d'actituds, que aquesta em feia peresa contestar, el tema d'actituds perquè ho han dit moltes vegades, volem que l'estat de benestar sigui sòlid. Per què? Perquè volem guanyar eleccions i sabem que la població vol un sistema de benestar i això és el que volem fer, realment que aquest sigui viable. El que no volem és continuar amb la dinàmica anterior, clarament. Sabem que la dinàmica anterior tal vegada a curt termini, d'un dia per un altre, podia tenir un cert rèdit, però que a mitjans termini o a llarg termini el rèdit era nul perquè anàvem cap a la catàstrofe. Vostè, li vull recordar, va baixar el pressupost de sanitat un 7%. Se'n recorda? Un 7% el va baixar. Bé, doncs nosaltres l'hem ampliat, l'hem ampliat, i ara la gestió que s'ha de fer és la gestió necessària perquè aquest sigui viable, perquè aquest tingui garantia de futur, perquè sigui sòlid.

I això què significa? Vostè diu que és que és gratuït. No, no, en economia no hi ha res gratuït. Es tracta que una part, una part, l'ha de pagar la societat en el seu conjunt i una part, tal vegada, l'ha de pagar cada un dels seus beneficiaris en determinades matèries. Sí. Gratuït, no hi ha res, gratuït no hi ha res. I on ha d'anar? Qui ha de ser el beneficiari? Qui ha de tenir la part important, l'actor important dins aquesta història? Doncs, les persones que tenen més malalties, les persones cròniques, els malalts crònics, aquells que estan en pitjor situació i aquests no han d'aportar res, no han d'aportar res perquè la resta de la societat que paga els ho deu, els pagaran les seves prestacions. Es tracta d'això, es tracta d'això. No, no ho diu. Es tracta d'això. No hi ha BOE. Es tracta d'això.

(Remor de veus)

Per una altra banda, no, no, és que s'ha de llegir bé el BOE, s'ha de llegir bé el BOE, i veureu com això no és així.

Quant al turisme sanitari, als emigrants, un altre tant del mateix. Si una persona està en situació dolenta, en mala situació, se l'ha d'ajudar, si no, no. No hi ha més. No hi ha més, exactament igual com faria qualsevol. Es tracta de fer una gestió acurada, es tracta que no cada hospital faci tot tipus de malaltia, que es puguin especialitzar, que es puguin repartir, es tracta de fer un repartiment de prestacions que sigui adequat, de gestionar el conjunt d'hospitals com si fos una xarxa, com si fos una xarxa, no que cada un vagi al seu aire. Es tracta, en definitiva, de donar una racionalitat, una racionalitat que tendria qualsevol empresa, qualsevol gestió que tenguí a veure a oferir serveis a les persones.

Exactament passa en serveis socials on, fins i tot, hi ha manca d'informació que s'ha de pal·liar en aquest moment per fer una gestió adequada. Dedicam molts de recursos a serveis socials i la intenció és dedicar-hi tots aquests i més si podem, tots aquests i més si podem i què hem de fer per això? Primer, hem de tenir una informació ben adequada i una racionalització a l'hora d'enfocar aquesta gestió, de centralitzar-ho, de tenir una cura del que dedicam per persona, de saber a quines quantitats podem arribar i fins on es pot arribar.

I exactament igual en educació, exactament igual. Es tracta, per tant, d'un procés de canvi i un procés de canvi, com li he dit abans, vostès no es varen atrevir a fer-ho i, sap per què no es varen atrevir a fer-ho? Perquè en moltes ocasions un procés de canvi genera una certa incertesa, incertesa que no varen ser capaços d'afrontar i no varen ser capaços d'afrontar-la perquè a canvi s'ha de donar alguna cosa, aquest alguna cosa el Partit Popular ho dóna, és esperança, és la seguretat que això funcionarà.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident.

III. Moció RGE núm. 2565/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Consell de Política Fiscal, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1571/12.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 2565/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Consell de Política Fiscal.

Per defensar-la té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Aquesta moció ve després del debat de la interpel·lació relativa al Consell de Política Fiscal i Financera en què vàrem debatre totes aquelles retallades que el Govern de les Illes Balears es veu obligat en aquests moments a fer per mor del compliment de l'1,5% de dèficit que s'ha fixat per a les comunitats autònomes. A això s'hi ha d'afegir també que una part del debat es va centrar en els pressuposts generals de l'Estat i en com afectaran les Illes Balears i les noves retallades que pressuposen els pressuposts de l'Estat així com també les retallades posteriors, anunciades per part del Govern del Sr. Rajoy, en educació i en salut de 10.000 milions d'euros.

En definitiva, per tant, presentam aquests vuit punts que a continuació desglossaré. En primer lloc, volem constatar que aquest pressupost de l'Estat per a 2012 perjudiquen especialment les Balears perquè quedam a la cua d'inversió per habitant de totes les comunitats autònomes, per tant, instam el Govern de les Illes Balears a fer totes les gestions oportunes per reclamar un tractament just. Concretament la baixada de la inversió total de l'Estat a les Illes Balears ens situa, el 2012, a nivells similars als que teníem anteriors al 2007, és a dir, anteriors a l'Estatut d'Autonomia. En concret, les Illes Balears rebran menys inversió de l'Estat que qualsevol altra comunitat autònoma, la mitjana serà de 128 euros cada 1.000 habitants, quatre vegades menys, per exemple, que Galícia o Castella i Lleó, que seran les primeres, i -com dic- estarem a la cua de la inversió absoluta per a les Illes Balears.

Com a exemples, això significa que Balears no rebrà, per exemple, res per a la reforma de la Platja de Palma; per a torrents; els convenis de carreteres queden a la meitat; s'eliminen, i ara anirem, les compensacions previstes a l'Estatut d'Autonomia, així com també es queda el conveni ferroviari retallat a només 7 milions d'euros.

El més perjudicial per a nosaltres, per al nostre Grup PSM-IniciativaVerds-Entesa, el més greu de tot és l'incompliment dels compromisos estatutaris amb les Illes Balears. Especialment vull recordar que la disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia, és una llei orgànica, i obliga a l'Estat a fer la mitjana de la inversió estatal i que, a més, aquestes inversions han d'anar a R+D+I, a transport, a medi ambient, a ferrocarril i a infraestructures turístiques; és a dir, a elements claus per a la nostra economia, elements claus per fer front a la situació de crisi econòmica, elements claus per al nostre teixit empresarial i social. I el Govern de les Illes Balears el que ha fet és a zero, aquesta partida de les inversions estatutàries dur-la a zero.

Per això, en el tercer punt proposam instar el Govern que reclami fins a les darreres conseqüències, i judicialment si era necessari, el compliment de l'Estatut d'Autonomia amb relació a les inversions estatutàries. Sé que ens diran que les del 2011 encara no estan pagades, també s'han de reclamar les inversions estatutàries de 2011, incompliment que correspon al Sr. Rodríguez Zapatero, però, vull recordar, que en aquests moments qui governa i té la responsabilitat de fer front a aquest compliment és el Sr. Mariano Rajoy.

De totes maneres hi ha una gran diferència, aquelles inversions estatutàries sí que estaven previstes en els pressuposts generals de l'Estat, ara és que ni tan sols estan previstes, ni tan sols són en els pressuposts.

Una altra qüestió que també afecta especialment l'economia de les Illes Balears, s'ha baixat el pressupost del descompte de resident en 65 milions d'euros. S'ha dit per part del ministeri que està assegurada la partida per al descompte de resident, però la realitat és que s'ha baixat a 65 milions d'euros. Ens preocupa, per tant, aquesta situació i així ho han manifestat també diversos col·lectius turístics.

Una altra qüestió que s'ha afegit és la petició del certificat de resident per accedir als descomptes. Tornam enrere com els crancs. És a dir, un descompte de resident que s'aplicava d'una manera molt còmoda i pràctica únicament mostrant el DNI, ara obligarà als ciutadans a fer un tràmit burocràtic, que és anar al seu ajuntament, o en els casos que puguin ser al caixer automàtic o per internet, que són els manco, a treure aquest certificat de resident. Una cosa a més, pagant taxes perquè els ajuntaments fan pagar una taxa per aquest certificat de resident. Això vol dir que, u, tràmits burocràtics que no teníem abans i dos, encara pagar un servei.

I finalment, la qüestió més greu de totes, des del nostre punt de vista, que és l'apujada de les taxes aeroportuàries en els aeroports en general de l'Estat i concretament també en el de les Illes Balears per al 2012, per tant, volem rebutjar aquesta pujada de taxes aeroportuàries i instam el Govern de l'Estat a avançar en la cogestió aeroportuària que ens permetria dur a terme una gestió sobre els nostres aeroports, també sobre les taxes aeroportuàries, que convingués als nostres interessos econòmics. No cal recordar que tot el sector aeri turístic ha manifestat els greus problemes que tindrà aquesta apujada de taxes aeroportuàries, tant Air Berlin com Air Europa, per exemple, han acusat el Govern central d'aquest desafortunat increment de taxes anunciades per a l'estiu.

A Eivissa es calcula que l'apujada de taxes aeroportuàries, la mitjana estatal és del 10,5%, a Eivissa es calcula que serà un 15,5%, segons els càlculs fets pels hotelers que l'han qualificada de molt inoportuna en aquests moments i sobretot perquè és un dels pocs sectors que funciona actualment amb l'economia que és el turisme. I Exceltur creu que l'apujada de taxes aeroportuàries farà que Son Sant Joan sigui el tercer aeroport més perjudicat de tot l'Estat i que perdrà més de 268.000 turistes per aquest increment de les taxes aeroportuàries. A més, vull recordar una cosa, a les Illes Balears no només ens perjudica l'apujada de les taxes als nostres aeroports, de Son Sant Joan, de Menorca i d'Eivissa, també l'apujada de les taxes aeroportuàries dels aeroports de l'Estat ens perjudica perquè els turistes vénen sobretot via Madrid i via Barcelona i aquí

l'apujada és de les més altes, del 19%, i paguen una part de les taxes aquí, però la part important la pagaran a Madrid o a Barcelona. Per tant, tota l'apujada de taxes aeroportuàries en general és negativa per a les Illes Balears.

Per cert, ens consta que el Govern ha fet gestions, i així ho ha comunicat, però vull recordar que el Sr. Delgado, conseller de Turisme, el mateix dia que deia que negociaven la baixada de taxes aeroportuàries venia el ministre de Foment, el mateix dia, i deia, les taxes aeroportuàries encara poden pujar més, encara hi ha espai perquè pugin més. Pot cas li feien, per tant, des del Ministeri de Foment al Sr. Delgado en aquest assumpte.

Una altra qüestió que també volem reclamar són els més de 860 milions d'euros que té compromesos amb les Illes Balears l'Estat, és la quantificació que el Sr. Aguiló ha fet en compareixença en comissió i que corresponen a inversions estatutàries, convenis i compliments de sentències diverses corresponents als anys 2010 i 2011. Efectivament, ja sé que m'ho diran, corresponen a un altre govern, al govern anterior de l'Estat, al Govern socialista, però així i tot aquests 860 milions d'euros en inversions, vull recordar-ho, en qüestions turístiques, en qüestions mediambientals, en qüestions de transport ferroviari i de transport públic, per tant, importants per a les Illes Balears.

Una altra qüestió que també es va debatre és que en aquests moments marcar-se únicament com a objectiu el compliment del dèficit no serveix per reactivar l'economia. El Sr. Aguiló, a la seva darrera intervenció dimarts passat, ens va dir que el Govern de les Illes Balears tenia dos objectius, un era fer front al dèficit i l'altre la reactivació econòmica. El cert i segur és que mesures per fer front al dèficit ho intenten, ho intenten, però amb la reactivació econòmica no se'n surten, no se'n estan sortint.

I no ho deim només nosaltres, la veritat és que és un debat que ja és a nivell internacional. El Premi Nobel d'Economia de 2001, el nord-americà Joseph Stiglitz, ja va dir que els polítics s'han d'adonar que aquest no és un camí correcte, que una sobredosi d'estalvi empitjora la situació. O, per exemple, un economista i exassessor del Fons Monetari Internacional, Guillermo de la Dehesa, que deia que reduir el dèficit a tota costa pot causar una recessió seriosa, pot causar una recessió seriosa. O el *Financial Times*, amb relació als pressuposts de l'Estat del Sr. Rajoy, que deia que imposar una austeritat innecessària provoca que es redueixi el creixement i augmenta el risc que Espanya incompleixi l'objectiu de reducció del dèficit de totes les maneres. Per tant, volem plantejar aquesta qüestió també a nivell de les Illes Balears.

Una darrera petició també és que el Govern ja, a la fi, expliqui la situació econòmica del Govern; expliqui on retallará els 300 milions d'euros; expliqui on retallará els més de 250 milions d'euros que vendran amb retallades en educació i salut i els 170 que deixarem d'ingressar, i expliquin, per tant, quina és la situació real dels comptes de les Illes Balears. No ho ha explicat fins ni el Sr. Bauzá ni el Sr. Aguiló i encara estam pendants.

I l'última, que la política fiscal del Govern de les Illes Balears es destini a figures impositives als que més tenen i no a figures impositives que recauen damunt les classes mitjanes, com per exemple la setmana passada amb el cèntim sanitari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Popular s'hi manté l'esmena RGE núm. 2919/12, i per defensar-la té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Barceló, ja ens hagués agradat que aquest esperit reivindicatiu que avui ha mostrat l'hagués mostrat també a l'anterior legislatura. Clar, és a dir, un avui aquí, estant a l'oposició, és molt valent, però quan governa actua d'una forma més covarda. Vostès van ser incapaços de demanar al Govern que pagués tot el que ens devia, perquè vostè ho ha recordat, el que ens deuen és de l'any 2010, 2011, on hi havia el Sr. Rodríguez Zapatero i on vostès governaven aquí, fins i tot, van ser capaços d'amagar la sentència pel conveni de carreteres, que donava la raó al Govern i que exigia al Govern de l'Estat a tornar 333 milions d'euros.

(Remor de veus)

Aquesta sentència va quedar dins un calaix esperant que ningú no se'n recordés, 333 milions d'euros que vostès, ni tan sols amb sentència volien reclamar al Sr. Rodríguez Zapatero.

(Petit aldarull)

I vostès ara venen aquí exigint que el Govern central ens torni 850 milions d'euros que ens deu. On era, Sr. Barceló, fa dos anys? On era? Però bé, en qualsevol cas, nosaltres sí que exigirem, seguirem exigint que el Govern central ens doni aquests 850 milions d'euros que són nostres, que ens els deuen, i el Govern, com no pot ser d'una altra manera, ho seguirà exigint.

I repetesc, no ens donaran lliçons de res en açò. Si avui hi ha una sentència sobre l'incompliment del conveni de carreteres és gràcies al Partit Popular, a pesar que a vostès no els va agradar gens el sentit d'aquesta sentència; i després rallen de què hem de tenir més ingressos, però bé.

Quant a les inversions de l'Estat, clar, evidentment, calculats a nivell per càpita, doncs anam a la cua, Balears anam dels darrers; però açò no és que ara els pressuposts de l'Estat siguin molt dolents i ara Balears ens suposa que siguem els darrers culpa d'aquests pressuposts de l'Estat, escolti, açò és històric, sempre hem estat els darrers. Enguany Navarra va el darrer, no som els darrers de tots, Navarra encara va per davall de nosaltres. Però en qualsevol cas, és evident que Balears ha de tenir més i millors inversions, una qüestió, repetesc, és històrica, escolti, és que vostè què va fer durant els darrers quatre anys, a l'anterior legislatura, vostè ho reclamava açò? Vostè reclamava més inversions per a Balears? Bé, és clar, és que durant quatre anys tampoc no es va fer res en aquest tema i vostès governaven aquí. No ens vulgui vendre la moto, Sr. Barceló, que tot açò ara és per culpa dels pressuposts generals de l'Estat, el seu partit també ha governat aquesta comunitat i poc va fer per modificar aquesta situació.

Però clar, és que, a més a més, i tenint en compte els pressuposts generals de l'Estat, hem de tenir en compte que partir que a l'any 2011 vam tancar l'any amb un 8,51% del PIB, 91.344 milions d'euros, un 41% més del que s'havia previst. I a més a més, avui ja ho han dit en aquesta cambra, tota Europa reconeix i se'n riu de nosaltres quan veu com el Govern de Rodríguez Zapatero va mentir de forma descarada amb els nivells de dèficit. Ja veu vostè que poca credibilitat tenia l'anterior Govern i evidentment a açò hi hem de fer front i el Govern actual, precisament, és el que fa.

Ja sé que açò del dèficit a vostès els és igual, no els preocupa que hi hagi dèficit, vostès seguirien gastant com si res, vostès anirien acumulant més dèficit, vostès intentarien després finançar-se, a veure a quin interès els deixen els doblers, o si els ho deixen els doblers; començarien també a presentar impagats, a no pagar als proveïdors, és el que han fet els darrers quatre anys, és que aquesta fotografia és la que han fet vostès durant quatre anys; vostès van rebre una comunitat sanejada i l'han deixada totalment en fallida.

Vostès van continuar gastant per damunt dels ingressos, van crear dèficits de més de mil milions d'euros anuals, es van seguir endeutant i com que ja no es podien endeutar més a nivell bancari van deixar a deure als proveïdors, açò és el que vostès volen? Açò és el que vostès voldrien que ara féssim nosaltres? Evidentment, no ho farem.

I açò, aquests nivells de dèficit, aquests nivells d'endeutament han provocat que els pressuposts generals de l'Estat doncs siguin restrictius, siguin durs, efectivament, i que per açò les inversions a Balears hagin davallat, han davallat un 22%, quan la mitjana de la davallada a nivell global és d'un 25%. Bé, estam per davall de la mitjana, però és que, per exemple, a Catalunya ha davallat un 45%, a Navarra un 41%, a La Rioja i a Andalusia un 38%; dintre de la gravetat no ens ha anat tan malament tampoc a nivell d'inversions. És evident que podem demanar més coses, evidentment que hem de seguir exigint més inversions, però donada la situació i la conjuntura econòmica, jo crec que no ha anat tan malament.

Una altra qüestió que sí que m'agradaria deixar molt clara és que el descompte de resident no es toca, aquesta qüestió és innegociable, el descompte de resident està assegurat, el Govern central ho ha assegurat; és que vostès en aquest tema, no sé per quin motiu, volen intoxicar, escolti, aquest tema està tancat, està totalment assegurat.

Per altra banda, sí que és cert, estam a favor que es davallin les taxes aeroportuàries, en açò sí que estam d'acord. Estam d'acord també que hem de seguir caminant cap a la cogestió dels aeroports i per tant en aquesta qüestió caminarem junts, faltaria més.

Quant al certificat de resident, escolti, si açò ha d'afavorir que hi hagi menys frau, benvingut sigui; tot el que vagi encaminat a controlar la picaresca tindrà el nostre suport. I aquest certificat de resident a molts municipis i de cada vegada més serà gratuït i s'hi podrà accedir a través d'Internet, és a dir que no es preocupi per açò.

També és cert, i ho hem dit moltes vegades, que el control del dèficit, com a únic objectiu, com a única acció de govern, no suposarà la reactivació econòmica, estam d'acord amb açò, sempre ho hem dit, és que diuen obvietats; però açò ha de venir acompanyat, si volem sortir de la crisi, per unes polítiques de reactivació de l'economia, unes polítiques d'impuls a l'economia privada, unes polítiques que vagin, que incentivin el sector privat a moure-se. Escolti, i s'estan fent aquestes coses, vostè diu que no; miri, escolti, és el que pretén la Llei d'emprenadors, és el que pretén la Llei de mesures tributàries que vàrem aprovar la setmana passada, és el que pretén la Llei general turística, és el que pretén el Pla d'internacionalització d'empreses o el Decret Llei de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, tot açò són mesures d'estímul del sector privat i empresarial de la nostra comunitat. I poc a poc i no ho dubti, qualque dia veurem els fruits, més prest que tard, veurem els fruits.

L'Impost de patrimoni, què li he de dir de l'Impost de patrimoni? Escolti, és que sembla que l'Impost de patrimoni ho resoldrà tot, sembla que si aplicam l'Impost de Patrimoni a partir d'ara ja no tindrem dèficit, ja no tindrem endeutament, tot s'aclarirà; escolti, rallam de 23 milions d'euros, bé, escolti, hem d'arribar a 300 milions; 23 milions d'euros no resolen res i no només no resolen res sinó que podria desincentivar l'estalvi. I si qualcú va a primer d'econòmiques li explicaran que, com més estalvi més inversió i com més inversió més activitat econòmica i com més activitat econòmica més llocs de feina, aquesta és la realitat i açò és el que nosaltres pretenem.

(Remor de veus)

I ja per acabar, he notat a faltar en aquesta moció que el Sr. Barceló, bé, s'ha posat avui la camiseta de reivindicador, avui du la camiseta de reivindicar, de reivindicador, una camiseta que feia quatre anys estava estotjada dins un armari, plena de pols, avui l'ha tret, molt bé, i ha mostrat molta preocupació perquè puguem tenir ingressos, perquè recuperem ingressos, em sembla molt bé; però és curiós que encara a dia d'avui cap dels que són aquí, en aquesta bancada d'aquí, cap ha fet referència als 38 milions d'euros que Europa ha bloquejat al SOIB per irregularitats i descontrol en la gestió d'aquestes ajudes, ningú d'aquí ha dit res d'aquest tema. Estaria molt bé que el Sr.

Barceló demanés explicacions, ja que avui ha vingut amb la camiseta de reivindicador, doncs demani també explicacions d'aquest tema; que exigeixi responsabilitats damunt aquest tema; que faci també autocrítica, perquè vostè suportava el Govern quan aquests 38 milions, doncs escolti, es feia un descontrol i una mala gestió d'aquests recursos. Però clar, d'açò silenci, d'açò ningú no diu res.

I després em parlarà de l'Impost de patrimoni, 23 milions, quan aquí tenim 38 milions que estan bloquejats.

Escolti, vostès sí que no podrien dur la gestió ni d'un *colmado*. Moltes gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Guillem Bonet.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Vagi per endavant el suport i el vot a favor del Grup Socialista a la proposta que fa el Grup del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, als seus vuit punts d'aquesta proposta.

La mateixa podríem dir que té tres apartats molt clars, un que fa referència a tot allò que es pressuposa que per via pressupostària ha d'arribar des de l'Estat de la nació cap a les finances de les nostres illes, podem entrar a discutir, si fa falta, si aquests pressuposts castiguen o no Balears, si s'incompleix o no l'Estatut, si hi ha importants reduccions de partides compromeses i, com s'ha dit ja també, si hi ha o no pujada d'algun tipus de taxa. Un segon apartat podria fer referència al tipus de política econòmica que aplica el Partit Popular, on té, com a base fonamental la política de reducció de dèficit única i exclusiva. I un tercer apartat podria fer referència a la qüestió de la política impositiva que també aplica aquest govern.

Avui hem pogut sentir en aquest plenari, a la intervenció del Sr. Camps, i em referiré simultàniament a la proposta que presenta el grup proponent i a l'esmena del Grup Popular, que, per cert, he de dir que, pel que podem analitzar, proposa modificar set dels vuit punts, casualment l'únic que no toca és aquell que parla de complir els compromisos estatutaris, però curiosament tampoc no fa res, ni demana, ni reclama ni tan sols que això sigui efectiu, però que li he de dir al Sr. Barceló que, si per casualitat està disposat a acceptar aquesta esmena, el que sí queda molt clar és que la seva proposta no tendria res a veure amb la seva proposta, perquè capgira punt per punt tot el que vostès intenten o el que vostès proposen i pretenen i amb algunes consideracions que crec que no venen molt al cas i que més endavant m'hi referiré.

Bé, quant al tema de l'Estat, està clar que hi ha incompliment de compromisos i el més perillós és incompliment, ja no de compromisos, sinó d'Estatuts. Hem sentit parlar aquí de paraules com "reivindicació", com "covardia" fins i tot he sentit que es deia, ara veurem també per on va la reivindicació i la covardia. Miri, quan parlem de compliment estatutari, ara hem pogut sentir també i escoltar als mitjans de comunicació, com una altra comunitat autònoma que se sent perjudicada per l'incompliment del seu Estatut també i l'aportació que preveia d'aquest incompliment deixa d'arribar als pressuposts, que és Catalunya, ja ha anunciat que està disposada a anar i fer qualsevol cosa que sigui necessària, d'entrada ha presentat una esmena també a la totalitat, cosa que segurament crec que el Partit Popular no tenia previst, als pressuposts generals de l'Estat, amb l'única condició perquè es retiri que el Govern de l'Estat faci efectiva l'aportació que l'Estatut preveu a Catalunya. S'ha remullat, han dit clarament què és el que volen fer, en canvi què feim des del Govern de les Illes Balears? Anam a una reunió de la Comissió de Política Fiscal i Financera i acceptam, sense dir ni "mu", Sr. Camps, ni "mu", un dèficit per a aquest exercici de l'1,5, sense dir absolutament res.

Això què confirma? Diverses coses: que aquest govern, el vicepresident Econòmic va a Madrid amb el cap baix, va a mostrar un absolut servilisme i submissió i que no està disposat a lluitar absolutament per a res en allò que correspon a les nostres illes; reclamar el que per l'Estatut ens correspon, reclamar el que els convenis signats i aprovats preveien que s'aportàs a les nostres illes i tot això queda a un segon pla. I parlàvem abans de covardia, qui és més covard? Vostè diu que s'ha de reivindicar i que, si no, s'és covard, més covard que el vicepresident Econòmic que se'n va a Madrid, accepta tot el que li diuen, passant del 4 a l'1,5, no diu res, no diu absolutament res, això sí que és un acte de covardia, sense defensar allò que correspon a aquestes illes, Sr. Camps.

Es diu que efectivament un dels punts reclama la necessitat de mantenir les partides per a residents, es diu que això no corre perill, el temps donarà la raó a uns o als altres, però sí hi ha un tema en què jo crec que val la pena incidir, el tema de les taxes aeroportuàries; avui el Sr. Camps ha tornat a dir aquí que, efectivament, està per reclamar, però novament a qui correspon reclamar, on tocava reclamar aquestes qüestions, que era el vicepresident Econòmic també, no va dir absolutament res d'això, no va dir absolutament res d'això, i accepta religiosament que la imposició d'aquest increment de taxes ha d'arribar també als aeroports de les nostres illes, i aquí no passa absolutament res, però llavors venim aquí i feim el discurs contrari. Per a no recordar una proposta en matèria impositiva també o de reclamació, que era aquell IVA turístic superreduït que ja ha quedat aparcad i ja ningú no en parla, perquè ja també el Sr. Rajoy s'ha encarregat de tancar-lo a un calaix i que no torni sortir.

I em queden dues coses a puntualitzar: el tema de política econòmica de reducció de dèficit. Miri, la política que aplica aquest govern, i aquí avui hem sentit parlar de generar confiança, vostè em dirà, sí, aquesta política basada únicament en els retalls i més retalls, cercant un objectiu de dèficit, si genera confiança que es tanquin plantes hospitalàries que fan falta; que es deixin de contractar metges, infermers i infermeres; que tinguem pacients en els passadissos esperant ingressar; que

les llistes d'espera vagin en constant increment; que s'hagi de pagar per una targeta sanitària; que s'hagi de pagar més pels medicaments; que les escoles no tinguin calefacció; que els alumnes estiguin massificats a cada aula; que es deixin de contractar mestres; que les entitats que treballen amb aquells més necessitats hagin d'acomiarar tot el seu personal fins posar en perill serveis que vénen prestant... Això és generar confiança, segurament, per part del Partit Popular, perquè s'ha de buscar l'objectiu de dèficit que genera confiança.

Però, miri, s'ha parlat de dues coses molt importants i que no voldria deixar de parlar-ne, o tres. Model de finançament. Jo només li posaré un exemple, Sr. Camps; model de finançament que reclamam. La proposta que feia el Partit Popular quan el govern anterior reclamava la necessitat de millorar el model de finançament d'aquestes illes era que quedàs tal com estava l'antic model, l'antic model que ens marcava una diferència de 21 punts respecte de la mitjana estatal per aportació, això és el que reclamava el Partit Popular. Resulta que a més el passat govern aconsegueix, no després de poca feina, una aportació assegurada, signada i garantida de 2.800 milions d'euros en inversió en set anys, cosa que ja no existeix cap garantia d'això, i llavors encara es reclama per part del Partit Popular que des d'aquest costat de la bancada no es reclama res i no es diu res, i resulta que ha estat el mateix Partit Popular que s'ha encarregat que s'eliminàs o, de fet, s'ha renunciat explícitament a la reclamació d'aquella inversió que ens correspon i que, per tant, venien a ser 400 milions d'euros cada any durant set anys. On queda la reclamació del PP?, enlloc, no existeix, es renuncia a 2.800 milions en set anys directament, això és el que es fa.

Però volia parlar, a més, de dues coses, d'endeutament, d'endeutament, que n'han parlat aquí. Miri, va ser en el debat de la interpel·lació que dóna peu a aquesta moció que el vicepresident econòmic va fer dues referències; va dir que als mercats financers els costava creure en les Illes Balears i que no es podia viure permanentment del recurs del deute, i va dir també que aquesta crisi és una crisi d'endeutament, una crisi d'endeutament que passa per reduir aquest endeutament. Jo la pregunta que els faig, Sr. Camps i senyors del Partit Popular, és què està fent aquest govern -i els deman que deixin de manipular d'una vegada per totes- què està fent aquest govern amb el que diu que s'ha de fer en tema d'endeutament. Jo els diré què està fent: reducció, zero, endeutament. Què fa?, anar al màxim que autoritza la normativa d'endeutament. Què està fent en reducció d'endeutament aquest govern?, absolutament res, amb una diferència: quan es va anar a endeutament en el seu moment, en aquestes illes es va aconseguir com a mínim per aquesta via d'endeutament garantir i assegurar serveis socials bàsics, el manteniment d'un mínim de 40.000 llocs de feina. Això es va fer i es va anar a endeutament, és cert.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor...

EL SR. BONED I ROIG:

I ara què passa amb l'endeutament màxim també autoritzat que aplicarà el Partit Popular?, que anirà a aquest màxim d'endeutament però les llistes d'atur són les que s'incrementen, els serveis bàsics són els que estan en perill, els serveis essencials, i els més necessitats són els que cada dia tenen menys, ningú no els defensa i tot els va en contra. Això és la política d'endeutament que aplica aquest govern, i ja està bé!, ja està bé de fer demagògia i de manipular amb l'endeutament, Sr. Camps.

I per acabar, el tema impositiu...

(Petit aldarull)

Per acabar, el tema impositiu. També va ser el vicepresident que a un altre punt de la intervenció diu: "Vostè em diu que podríem pujar els impostos i tenir més recaptació", i pregunta: "Està segur del que diu?"; i llavors afirma, ho deia al Sr. Barceló: "...perquè miri que la recaptació cau; per tant més impostos no suposa més recaptació". Clar, sap per què?, perquè vostès estan aplicant una política tributària impositiva equivocada, errònia, que busca precisament que no sigui la millora dels ingressos allò que al final arriba, perquè vostès estan carregant la seva política tributària sobre la base social que menys disponibilitat econòmica té. Si fessin allò que se'ls recomana des d'aquest costat de la bancada aqueixa millora d'ingressos estaria assegurada perquè el que proposam és que s'incrementin els impostos als que més tenen, no als que menys tenen, Sr. Camps!, als que més tenen, i vostès fan tot el contrari.

Per tant jo crec que... No tenc més temps, no m'estendré més.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab simplement fent dues breus referències a les esmenes del Partit Popular, que crec, Sr. Camps, que sincerament les hauria de retirar, la que fa referència al punt 5 de la moció i la que fa referència al punt 7. La del punt 5, perquè el Sr. Barceló diu i demana que s'insta el Govern de l'Estat a pagar els 860 milions d'euros, i vostè diu que en lloc de pagar s'ha de posar reclamar; què hem de fer?, que el Govern de l'Estat reclami alguna cosa al Govern de les Illes?, perquè si no, no entenc com va aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, per favor, li preg...

EL SR. BONED I ROIG:

I per acabar -acab- el número 7, que diu que s'insta el Govern a detallar en seu parlamentària els més de 300 milions de retall, i el Partit Popular proposa que en lloc de dir el que diu es posi "quan sigui oportú i en el menor temps possible". Sr. Camps, supòs que vostè avui a la tarda tendrà o assistirà a la comissió del parlament, a la Comissió d'Hisenda; supòs que hi assistirà, perquè allí hi ha una compareixença del vicepresident econòmic precisament perquè expliqui tots aquests retalls, i si ja està previst que els expliqui avui...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, per favor...

EL SR. BONED I ROIG:

...el mínim que pot fer és retirar aquest punt. Gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Barceló...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Bé, la veritat és que fa un poc de gràcia que el Sr. Camps digui "on era l'esperit reivindicatiu la passada legislatura?"; bé, hi ha una cosa que es diu cercador de Google, o fins i tot en els serveis de la casa veurà la quantitat de proposicions, de mocions, que va presentar el nostre grup en relació amb totes aquestes qüestions. O la feina que va fer el senador Sr. Sampol amb esmenes als pressuposts generals, amb propostes de llei i amb mocions, també, en el Senat.

Només posaré algun exemple, no cal estendre's molt. 2010: "El BLOC proposa que el Parlament rebutgi l'increment de taxes aeroportuàries en els pressuposts generals de l'Estat", 2010. 2010: "El conseller Sr. Vicens exigeix un sistema tarifari propi per evitar les pujades de taxes aeroportuàries". 2010: "El Sr. Gabriel Vicens reclama a Foment les inversions pendents"... En fi, podríem seguir, n'hi ha moltes. No digui, per tant, que no hi havia esperit reivindicatiu. El que sí m'interessaria és..., què votarà el Grup Popular a Madrid en relació amb tot això? Això sí que m'interessaria, veure què votarà el Grup Popular en tot això.

Em diu que Navarra és el darrer en inversions, no som nosaltres. Vaja un consol; Navarra té concert econòmic. Si nosaltres tenguéssim concert econòmic la veritat és que no dependríem tant de les inversions estatals, no dependríem dels convenis que hem de firmar i que llavors els governs espanyols, hagin estat del PP o del PSOE, llavors incompleixen sistemàticament. I en relació amb el fet que els altres també baixen, i com que nosaltres també baixam ens hem de conformar, jo li recordaria aquella frase en castellà que diu *mal de muchos...*

No és cert que no ens preocupi el dèficit, però una cosa són mesures d'estalvi i de racionalitat i una altra fer política de terra cremada, que és el que ens trobarem en aquests moments, política de terra cremada.

Llavors em retreu que no es toca el descompte de resident, que està assegurat, que volem intoxicar. Bé, el 2010, quan hi va haver l'altra polèmica sobre taxes aeroportuàries, ja li he dit que nosaltres vàrem presentar a això, tant en el Senat a través del Sr. Sampol com aquí a través del Grup Parlamentari del BLOC, les corresponents iniciatives, en aquell moment un company seu del Grup Popular en el Consell de Menorca, el Sr. Domínguez, deia: "Aunque el ministro de Fomento, José Blanco, ha dicho que no tocará el descuento de residentes, después de sopesar la aplicación de la tijera a esta bonificación lo cierto es que las cuentas públicas del gobierno de Zapatero para el próximo año establecen 10 millones de euros menos de este concepto para Baleares", i eren 10 milions que baixava; ara vostès en baixen 65. Bé, vostès en aquell moment es queixaven d'aquesta baixada de 10 milions d'euros; ara nosaltres, quan ens queixam de la baixada de 65 milions d'euros, intoxicam. Per l'amor de Déu!, intoxicam! Bé, idè què varen vostès?

Jo, quant al fet que el certificat de resident evitarà el frau, la veritat, jo el certificat de resident, insistesc, és una passa enrere; és més burocràcia, és tornar enrere, és enredar una altra vegada més els ciutadans. Vostès han dit que hem de llevar burocràcia, que hem de facilitar les coses als ciutadans; idè amb aquesta mesura no ho faciliten.

I respecte a la polèmica de l'impost de patrimoni, que sembla que ho resoldrà tot; no, efectivament, ja ho sé, que no ho resoldrà tot l'impost de patrimoni; tant com el cèntim sanitari. Aquí allò que ho resoldria d'una vegada per totes és el concert econòmic solidari, ja ho he dit mil vegades. Mentrestant ens barallam per miques, ens barallam per les miques.

En qualsevol cas jo insistesc, vull veure què farà el Grup Popular respecte a les inversions, respecte a tot allò que ens deuen. La Sra. Mabel Cabrer la passada legislatura reclamava al Govern espanyol 2.069 milions d'euros en 15 anys, 2.069 milions d'euros en 15 anys, en concepte del 2% del Pla estratègic d'infraestructures i transport, i deia que els 662 milions del conveni ferroviari eren insuficients. Això vol dir una inversió anual de 140 milions d'euros. No l'ha complida el Sr. Zapatero, però per ara tampoc no la complirà el Sr. Rajoy, que el primer any pressupost 7 milions dels 140 que seria la mitjana a què hauríem d'arribar, dels 140 milions, 7 milions. Per tant, insistesc, què farà el Partit Popular?

En relació amb les seves propostes, acceptaríem la proposta número 1. Efectivament és un problema històric, ho hem dit mil vegades, és un problema històric de les Illes Balears que es repeteix any rere any, any rere any.

En canvi, en el tercer punt, on ens proposen esgotar totes les vies de negociació, si la paraula "judicialment" els molesta jo els proposaria una transacció, és "esgotar totes les vies a fi de fer efectiu..."; això inclouria les seves de negociació com les judicials, si fos necessari, perquè el que no podem fer és renunciar a cap de les possibilitats.

En el punt quart no estaríem d'acord a mostrar cap satisfacció en el tema. Sí amb la darrera part, allò de la petició de la reducció de taxes aeroportuàries i de seguir treballant en la cogestió aeroportuària.

En el punt 5 -ja li ho ha explicat el Sr. Boned- no podem instar el Govern de l'Estat a reclamar. Instam el Govern de l'Estat a pagar. Si volen afegir "esgotant totes les vies de negociació" m'és igual, com vulguin vostès, però instam el Govern de l'Estat a pagar-nos allò que ens deu. Per tant no té objecte aquesta propostes que vostès fan.

En el punt 6 estam en contra perquè, a pesar que vostè ha dit que no es fa feina únicament i exclusiva en el control del dèficit públic, la veritat és que nosaltres, la resta de mesures, no la veim.

En el punt 7 allò de "quan sigui oportú"... , oportú ja ho és des de fa estona, no ens sembla oportú que surti quan sigui oportú. Si volen afegir "en el menor temps possible"... Si avui horabaixa el Sr. Aguiló a la seva compareixença, com ha explicat el Sr. Boned, en dóna clarícies ja estarà resolt aquest punt; si avui horabaixa simplement tira pilotes fora, continuarà pendent. Per tant jo vull mantenir aquesta proposta, per si de cas avui horabaixa el Sr. Aguiló no ens ho aclarís, i si volen posar "en el menor temps possible" per a nosaltres no hi ha problema, però allò de "quan sigui oportú" no, perquè nosaltres ja trobam que és oportú.

I en el punt 8, també pels motius que he explicat abans, tampoc no hi estam d'acord i no acceptarem l'esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Sí...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Per tant, per aclarir-ho, al punt número 1 aprovarien l'esmena que hem presentat nosaltres. Al punt número 2 nosaltres li donaríem suport talment està escrit. Al punt número 3 acceptaríem llevar "de negociació", aquestes dues paraules, de l'esmena que hem presentat nosaltres.

Al punt número 4, si ho consideren oportú, podríem fer un punt addicional o un altre punt que posés "El Parlament de les Illes Balears reitera al Govern de l'Estat la petició per reduir les taxes aeroportuàries als aeroports de les Illes Balears, així com que es continuï treballant en la cogestió aeroportuària", més que res perquè aquest punt, en què tothom està d'acord, també quedí remarcat. Es podria fer un punt a part.

L'esmena número 5 la retirariem, efectivament. Mantenim la número 6. La 7, mantenim l'esmena, però en qualsevol cas si no s'accepta votariem igualment a favor. I el punt número 8, el mantenim.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Barceló, si és tan amable...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, ens sembla bé que hi hagi un 4 bis referit només a les taxes aeroportuàries per separar una cosa de l'altra, i l'esmena número 7, no l'acceptam tal i com està plantejada pel Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. A veure, senyores i senyors portaveus, als 5, 6 i 8 no hi ha acord... 5, 6, 8.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

4, 6, 8, president.

EL SR. PRESIDENT:

4, 6, 8. I en la resta hi ha acord, amb les transaccions...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Hi ha acord, però hi ha un nou apartat 4 bis.

EL SR. PRESIDENT:

Exactament.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, sí, hi ha un apartat 4, que seria allò del descompte de residents i el tema del certificat de residents, i faríem un 4 bis que serien les taxes aeroportuàries i la cogestió aeroportuària. En el 4 bis entenc que hi hauria acord; en el 4, no.

EL SR. PRESIDENT:

És per fer els blocs a l'hora de la votació. Sr. Boned...

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, si no ho he entès malament el grup proponent de la moció accepta el primer punt d'esmena del Grup Popular. Si és així el nostre grup demanaria la votació separada d'aquest punt.

EL SR. PRESIDENT:

Del punt...?

EL SR. BONED I ROIG:

1.

EL SR. PRESIDENT:

1, perfecte.

Bé, idò, senyores i senyors diputats, passam a votar el punt 1. Passam a votar. Votam.

40 vots a favor, 17 en contra, cap abstenció.

Ara passam a votar els punts 4, 6 i 8. Passam a votar. Votam.

22 vots a favor, 35 en contra, cap abstenció.

I la resta de punts, comptant també el 4 bis que s'ha inclòs, s'aprova per assentiment. D'acord? Molt bé.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 2677/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures del Govern de les Illes Balears per al reconeixement i compensació de la insularitat.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i la votació de les proposicions no de llei, i en primer lloc debatrem la RGE núm. 2677/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures del Govern de les Illes Balears per al reconeixement i la compensació de la insularitat.

Per part del Grup Parlamentari Popular per defensar la proposició no de llei, té la paraula la Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vull agrair en primer lloc l'assistència dels representants de totes les associacions agràries aquí presents.

El fet geogràfic de la insularitat que ha marcat la nostra història té avui una incidència directa sobre l'economia i tots els sectors productius de Balears, però avui ens referim bàsicament al sector primari. El fet insular afecta molt negativament tant els preus de venda de les produccions agràries com els preus de compra dels inputs necessaris per produir. Tot açò situa la nostra agricultura i ramaderia en situació de desavantatge respecte d'altres regions de la Unió Europea, perquè avui no competim en igualtat de condicions.

Des del primer dia que va prendre possessió el Govern balear tant el president com els consellers fan feina per canviar l'actual model de compensació de la insularitat. Són unes actuacions que, tot i respondre a un programa de govern, tenen un caràcter institucional perquè és una vertadera qüestió d'estat que ha de fer possible l'acord entre tots els grups d'aquesta cambra.

La urgència i la importància d'aquesta reclamació ja van motivar que dia 17 d'octubre el conseller d'Agricultura, Sr. Company, va demanar a la ministra de Medi Ambient de l'anterior govern d'Espanya, Sra. Aguilar, la inclusió a la reforma de la política agrària comuna de compensacions específiques per reduir aquests sobre costos. Aquesta petició confirma que cal actuar amb lleialtat per arribar a un gran pacte

institucional que entre tots faci més forta, més evident i molt més sòlida la justa i raonada reivindicació de Balears. Pel fet de ser unes illes i viure a unes illes no hem de patir cap greuge comparatiu.

Atès el canvi polític al Govern de l'Estat, a la primera reunió de dia 16 de gener el Sr. Company va mantenir amb el nou ministre d'Agricultura, Sr. Arias Cañete i va tornar posar sobre la taula com iniciativa prioritària un nou sistema de compensacions a la PAC. El Govern balear va participar dia 17 de febrer en la redacció del dictamen sobre problemes específics de les Illes convocada pel Comitè Econòmic i Social Europeu i el Grup Insoleur. El conseller, Sr. Gómez, va portar un document amb dotze propostes.

Tant el Comitè Econòmic i Social Europeu com el nostre govern varen coincidir en la necessitat de nous criteris per resoldre les desigualtats de les regions insulars. El ple del Comitè Econòmic i Social va aprovar dia 28 de març aquest dictamen amb la incorporació de totes les propostes presentades pel Govern balear.

Entre aquestes iniciatives apareix reconèixer el handicap provocat per la insularitat en el règim d'ajudes de la futura PAC en el període 2014-2020 amb aportacions similars a les que reben les regions ultra perifèriques.

En segon lloc, eliminar el criteri de la distància de 150 quilòmetres per a la cooperació transfronterera de les regions insulars que permetrà a les Balears rebre ajudes d'aquests programes.

Entre les principals actuacions dutes a terme pel Govern destaca l'informe titulat *SOS. L'agricultura de les Illes Balears en perill d'extinció* que va ser entregat dia 9 de març pel conseller Sr. Company al comissari europeu d'Agricultura Dacian Ciolos. Aquest document explica la precarietat, les dificultats i la incertesa del camp a Balears per la negativa evolució del sector als darrers anys.

Els pagesos de Balears suporten, en comparació amb les explotacions de la península, uns grans increments en els costos de producció que posen en perill i fan viable la continuïtat del sector primari. Els preus dels pinsos són superiors a Balears en un 45% respecte a la península, al gasoil l'increment és d'un 5% i en els fertilitzants és d'un 20%, només aquests tres sobre costos ja sumen 22 milions d'euros.

En canvi, als preus que cobram pels productes agrícoles patim diferencials negatius. La diferència mitjana entre península i Balears el 2011 va ser de 20 euros per cap de bestiar boví, amb 160.000 animals sacrificats anualment suposa perdre 3,2 milions d'euros. Segons les dades del FEGA els ramaders de Balears són els que cobren el preu de la llet de vaca més baix de tot Espanya i segurament de tota la Unió Europea, 0,29 euros per litre de mitjana, mentre que a la península es paga a 0,33 euros per litre. La quota lletera de Balears és de 87,2 milions de litres, per tant, suposa cobrar 3 milions d'euros manco.

El resultat de tot açò és que, mentre a la península la renta agrària s'ha incrementat en un 8% entre els anys 2000 i 2009, a les Balears s'ha reduït un 40%; la superfície agrícola útil i de regadiu també ha patit un fort descens amb una disminució del 29% enfront del 2% que va baixar a la península.

L'informe entregat al comissari Ciolos assenyala el fracàs rotund de la PAC com una de les principals causes per les quals l'agricultura de les Balears no funciona. El motiu d'aquest fracàs és la ineficàcia de la majoria de les ajudes calculades amb uns paràmetres i criteris continentals que no serveixen a Balears, una de les regions de la Unió Europea que manco euros rep per hectàrea de superfície agrícola.

El Comitè de les Regions ja ha votat el projecte de dictamen de la reforma de la PAC que s'aplicarà després del 2013 i ha incorporat les esmenes presentades pel president de Balears, Sr. Bauzá. Entre aquestes, hi figura la redistribució d'ajuts, però amb l'avertència que la proposta de la comissió europea és insuficient per a les regions insulars, crear programes específics per a les Illes, incentivar la producció en zones amb desavantatges naturals.

Per tant, el Govern balear amb el suport del Grup Parlamentari Popular proposa un règim propi per a les Balears que consisteix en un programa d'opcions específiques per la llunyania i la insularitat.

Aquests programes tenen en compte les dificultats geogràfiques i econòmiques de les regions amb llibertat per aplicar polítiques pròpies de suport a l'agricultura. És una fórmula de la qual ja disposen avui altres territoris insulars de la Unió Europea com les Illes Açores i Madeira que l'any passat varen rebre 106 milions d'euros, els departaments francesos d'ultramar amb 278 milions i les Illes Canàries amb 268. Totes aquestes xifres contrasten amb els només 32,9 milions que varen rebre les Balears en aportacions de la Unió Europea per a l'agricultura i ramaderia.

En relació amb les esmenes presentades pels grups de l'oposició, serà incorporada l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, en compartir l'esperit i objectius d'aquesta proposició.

Quant a les dues esmenes del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, no poden ser acceptades per reiterar les propostes d'acord i introduir qüestions que, sincerament, creim que no són objecte d'aquesta iniciativa.

Consideram que ha arribat el moment d'aconseguir una reorientació del model d'ajudes de la Unió Europea que avui no beneficia gens Balears. Per això deman el suport d'aquesta cambra a les gestions que ha duit a terme el Govern balear.

L'objectiu és que les explotacions agràries de Balears puguin competir en les mateixes condicions que les situades a la península, reclamam un règim específic per a Balears, senyores diputades i senyors diputats, que reconegui el fet de la nostra insularitat com un desavantatge competitiu i aporti recursos similars com els que ja obtenen avui les illes abans esmentades.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca per defensar les esmenes RGE núm. 2915/12 i 2916/12 té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Portaveu, cansats del cofoisme habitual del Govern i del Grup Parlamentari Popular respecte al tractament que rebem de la insularitat, la veritat és que sentir-la avui confora i conhorta i li donarem ple suport perquè crec que és important plantar cara, no serà acotant el coll com aixecarem el cap.

Per tant, essent avui una iniciativa reivindicativa en la línia de tantes altres que s'han aprovat a aquest parlament, moltes amb amplis consensos, creim que hem de mantenir aquesta posició, tot i que desgraciadament no han tengut l'èxit que la justícia de la reclamació mereixia, i d'això..., se'n recordarà vostè que el darrer president del Partit Popular, el Sr. Jaume Matas, ens havia dit que el problema de la insularitat ja estava resolt. Ja estava resolt!, ho va dir aquí mitja dotzena de vegades com a mínim, no? No, tornam ser aquí i costa avançar.

Ens hem de demanar per què costa tant. Naturalment una explicació seria el poc pes del nostre país; una altra, en aquest cas de la Unió Europea, la insensibilitat als nostres arguments, no sé si en la línia habitual del PP hi afegiria la ineptitud de tots els seus predecessors, inclosos els dels mateix Partit Popular, però crec que aquesta anàlisi tan rigorosa podria passar per alt un element que ens sembla cabdal que és que Europa atén molt el parer dels mateixos estats membres i hem de convenir que l'Estat espanyol no aposta decisivament pel reconeixement dels costos de la insularitat. No ho fa en l'àmbit intern i no ho fa en l'àmbit europeu.

Per això, hem presentat una esmena que, tractant-se dels costos de la insularitat en un sentit ampli i que reconsidera tots aquests tipus de qüestions, creim que hi escau, com a mínim nosaltres així ho hem vist i ens sap greu que el Grup Parlamentari Popular no li doni suport, tot i que -insistim- donarem ple suport a la iniciativa.

Creim que perquè Espanya tengui credibilitat dins Europa en aquestes demandes ho ha d'aplicar dins l'Estat espanyol. Significativament, com a mínim ha de complir la Llei de règim especial i tot el que allà s'estableix en turisme, en transport ferroviari, en energies renovables, etc., i començar a mostrar una major sensibilitat de la que es mostra en aquests pressupostos generals de l'Estat que defensen ara amb un augment de les tarifes aeroportuàries en un moment tan delicat per a les Illes Balears i que afecta absolutament a tot allò de què parlam.

Per tant, crec que en qualsevol ocasió que tinguem aquests dies, hem d'aprofitar per fer-ho saber i com deia el Sr. Barceló demanar què votarà el secretari general del Partit Popular de les Illes Balears que és diputat a Madrid, perquè crec que això és molt important transmetre-ho ara. És ara que es cuinen aquests tipus de debats.

Ara, en qualsevol cas, insistesc, no passi pena que la nostra reivindicació estarà al seu costat en aquesta reivindicació.

No ho feim com vostè apuntava, perquè no és perquè des del nostre grup haguem fet de la defensa dels interessos dels illencs la raó de ser, sinó perquè és de justícia. No votam acríticament qualsevol cosa que ens sigui favorable, sinó si és raonable i equitativa i creim que les dades que s'han aportat ho demostren clarament. Basta comparar tot el tractament de la resta d'illes de la Unió Europea amb el que reben les Illes Balears per veure que hi ha una injustícia que esdevé insostenible.

De totes maneres crec que hi ha un bot a la proposta entre l'article 174 del Tractat de Lisboa i el mes de febrer de l'any passat. Crec que per ventura no hi havia espai per parlar de l'Informe Viola, de totes les resolucions que s'han anat produint, especialment la de 2010 que qüestiona els 150 quilòmetres per a les regions transfrontereres i que tan important és per als nostres interessos, el treball que fa Euroislands i en general tota la reflexió que es planteja en aquest moment i que arriba com si hagués aparegut despús-ahir, no, es que es tracta des de fa tota una sèrie d'anys i ara és cabdal. Ara és cabdal perquè ara discutim el 2014-2020, els fons europeus 2014-2020.

Aposta dins el punt segon, hem volgut fer una referència explícita a aquests fons. Anant al punt primer, crec que és un poc trist que se'ns demani el suport a unes mesures del Govern que no coneixem perquè ningú no ha tingut la deferència de fer-nos-ho arribar, ni el Govern ni el grup proponent. Tanmateix, tot i que, pel que hem anat sentit de preguntes parlamentàries, de l'exposició, ens sona bé i hi estam d'acord, ni tan sols aquesta manca de deferència ens llevarà de votar a favor. Ara, els demanaria que ens enviïn aquests dotze punts als quals feia referència el Sr. Gómez perquè jo no els tenc. En tot cas, ja dic, a favor.

Al segon se'ns convida a celebrar la ferma actitud del Govern, que tampoc no coneixem i per això hem presentat una esmena per mantenir aquesta mateixa intenció de defensar el que diu el punt segon sobre els costos de la insularitat sense haver-nos de fer del club de fans del Govern, però sobretot per haver de reivindicar explícitament el fons europeus.

Com saben, les Illes Balears estam entre les regions amb un PIB superior al 75% de la mitjana de la Unió Europea i per tant, rebem poquíssimes ajudes del fons. La majoria dels fons FEDER es basen en el PIB, però també admeten modulacions, delimitacions específiques i és el cas de les illes, com s'ha apuntat de Canàries, les Açores, Madeira, però que també arriba a les no ultraperifèriques, Còrsega, Sicília, Malta, Xipre, aquí no. No és tot, malgrat que hagin desaparegut els fons de cohesió continuen els fons per a les zones frontereres. És un debat que tenguérem fa quinze dies en comissió, jo no en form part, però es va apuntar i el debat cabdal de 550 quilòmetres entre frontera afecta o no ha d'afectar les Illes Balears. Creim que és

fonamental que aquest punt es repeteixi perquè parlam també de molts de recursos.

A l'anterior legislatura es calculava que en comptes del 131, vostè ha parlat d'agrari, jo dic en general, de fons europeus que duim, amb aquests dos esquemes passariem a 500. De 130 a 500, doncs parlam evidentment de molts de doblers i convé aclarir-ho ara que es qüestiona o que es cuina el 2014-2020. A més, em va sorprendre perquè repassant la intervenció de fa quinze dies, el Sr. Rubio precisament deia, explícitament, que no havíem de reivindicar res com Canàries perquè és ultraperifèrica. Avui sentia la Sra. Cabrer per la ràdio i deia precisament que havíem de defensar posicions com la de Canàries.

En qualsevol cas, ens va bé com està redactat o el que plantejam, que hi hagi un tractament especial per a les Illes dins els fons europeus. De totes maneres si... procurin expressar-se amb claredat davant les autoritats europees, no sigui que els embullin. Per tant, crec que serà important. Posin els arguments que vulguin, però aconseguixin-ho.

El Govern sí que ens ha fet arribar un document sobre els costos addicionals al sector primari que confirmen i posen al dia dades rellevants que és inajornable afrontar. Ho agraïm al Sr. Company i ens sumam a la salutació a la representant del sector agrari, especialment de Mallorca, a aquesta tribuna i els agraïm que ens acompanyin.

Com ens ha recordat la ponent i no les repetiré, però les subscric, totes les dades que del cost s'ha apuntat dels pinsos, dels fertilitzants, del gasoil (...) sobre costos de milions d'euros, milions, i això fa molt difícil, no sé si impossible, realment competir. Les dades de preus que s'han repassat són contundents i realment clamen al cel.

Ens satisfà que vostès precisament, tan lliberals, que ho deixarien tot en mans del mercat, se'n temin que les receptes de no intervenció ens duen a la ruïna. Les dades són eloqüents i les seves conseqüències sobre la rendibilitat i l'evolució del PIB agrari, demolidores.

Tot i així, la PAC ens continua castigant de manera immisericordiosa. Per això, donarem suport -tornarem donar suport, jo és la primera vegada- a donar una modificació de la PAC que tenguem en compte la insularitat i que creï un programa específic per a les Illes, on inclogui evidentment programes específics.

Acab, Sr. President, tanmateix bona part del que volia dir és subscriure els arguments que ja s'han apuntat i ja dic que votarem a favor de la proposta, però deixi'm realçar tres aspectes que hem trobat interessants dels documents que ens ha passat el Sr. Company, no pel seu contingut, que ja dic que el compartim, sinó perquè els dugui aquest govern.

Un dels primers arguments que es diu dels problemes que té l'agricultura és el preu que té el sòl rústic a les Illes Balears respecte de l'Estat, que entre 2000 i 2010 hagi pujat un 60% i ens diu per què: per la pressió immobiliària; una pressió immobiliària per la qual el PP està encantat i la celebra des de fa dècades i que vostè mateix hi fa avui..., hi ha fet aquests dies una contribució.

La filosofia del sòl rústic que tenguí plusvàlues residencials i de lleure és un problema per l'ús agrari. Potser és un avantatge per als propietaris de sòl agrari, però és un problema per l'explotació agrària.

També s'admet que s'ha reduït en un 30% en deu anys els sòls destinats a reguiu i és una dada més rellevant del que pot parèixer a primera vista i ho sap el Sr. Company perquè el tema de l'aigua li interessa i el preocupa.

Per últim, també m'ha semblat molt realçable que el Govern trobi que Malta i Xipre, tot i ser illes petites, no requereixin un tractament tan específic, apunta. Per què? Perquè són estats. És a dir, el nostre govern pensa que un estat disposa d'un arsenal de mecanismes per afrontar reptes econòmics, trob que és un posicionament per prendre'n nota i per fer un pensament perquè grans mals, grans remeis, senyors diputats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc també aprofitam per saludar els representants del sector que ens acompanyen avui en què debatem aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular i que ve a donar suport a tota una sèrie d'iniciatives que ha duit a terme el Govern al qual dona suport.

De començar, ja que parlem de la política agrària comuna, reconeixent que certament la PAC ha tenguut un efecte positiu des que existeix per la modernització de l'agricultura a tot l'Estat i per suposat també a les Illes Balears. De totes maneres ens trobam ara davant una negociació oberta en un moment que resulta clau pel futur de l'agricultura.

Aquest tema s'ha abordat en moltes ocasions ja. Al primer moment es creà una subcomissió al Congrés del Diputats, l'any 2008, al marc de la Comissió de Medi Ambient, Agricultura i Pesca per tal d'intentar definir la posició específica d'Espanya front a la política agrària comuna i la negociació que venia.

Entre les conclusions a les quals es va arribar, en consideram plenament vigents algunes, ja que considerava que amb la nova PAC no s'havien d'afectar les dotacions pressupostàries, deia, almenys fins al 2013, feia notar que la Unió Europea mantenia un suport a l'agricultura dos punts inferiors al suport que donen els Estats Units d'Amèrica al mateix sector. Per tant, considerava que una decisió de retallar el pressupost per a política agrària comuna podia suposar una pèrdua de competitivitat important per a l'agricultura en el conjunt d'Europa especialment en el nostre estat.

Avui pensam que aquesta exigència que, com dic, ja és de l'any 2008, en el marc del Congrés dels Diputats, és plenament vigent i que no es redueixi el pressupost de la Unió Europea per a la PAC ha de ser una reivindicació del que toqui anar a negociar; aquella sotscomissió també considerava necessària una revisió dels instruments de mercat perquè fossin realment eficaços, constataven que el mercat no és suficient per regular, per resoldre els complexos problemes de l'agricultura i deia que instruments més eficaços són necessaris per evitar les oscil·lacions de preus, un tema on les Illes Balears hem de considerar, no fa falta que en posem cap exemple perquè s'ha dit aquí, en som especialment sensibles. L'informe que ens ha fet la conselleria, *La agricultura de las Islas Baleares en peligro de extinción*, que es va entregar al comissari europeu d'Agricultura i Desenvolupament Rural, esmenta la problemàtica dels mercats captius o poc transparents a Balears, fent referència concreta al preu dels xots o de la llet com a màxim exemples, essent preocupants, però els seus efectes són a tot el mercat agrícola, diguem.

A tall d'exemple, el preu que reben els nostres ramaders productors de llet és el més baix de tot l'Estat, com s'ha esmentat. Una altra dada, en deu anys el sector ramader no ha fet més que perdre pes, en el cas agrícola, el més greu, un 51,1% dels cens ramader, no entrarem en més detalls, perquè la Sra. Pons ha estat exhaustiva en la seva explicació. És en aquest sentit que pensam plenament encertat, i donarem suport a aquesta proposició no de llei.

A la PAC que es planteja en termes generals, quan es refereix per exemple als pagaments directes, segurament ens trobam davant el tema de major transcendència i no ens podem estar de fer-hi esment, ja que consideram que és del tot inacceptable, que pot generar importants desequilibris territorials i productius per a tot l'Estat espanyol, rebutjam des del Partit Socialista el denominat pagament base, tal com s'ha plantejat, i defensam que aquest s'ha d'adaptar i donar resposta a les necessitats de les diferents orientacions i sistemes productius de l'agricultura i ramaderia a l'Estat. El pagament directe, per tant, així com es planteja no val per a Espanya, on cada regió té una especificitat. Val la pena introduir a l'agenda de la negociació de la nova PAC la nostra especificitat, que és, en aquest cas, el fet insular de què parlem en aquest cas.

I voldria recordar, simplement per deixar constància, que quan el conseller ja a una de les primeres reunions que tengué amb la ministra Rosa Aguilar, la ministra en aquell moment ja li va donar la raó i va assumir la proposta, donat d'alguna manera que era de justícia incorporar el debat sobre el cost de la insularitat a la negociació de la nova PAC. Avui crec que donam una passa més en aquest sentit de defensar tots aquesta mateixa proposta que va en benefici del nostre sector primari.

Aquest cost d'insularitat que condemna Balears, com també s'ha esmentat aquí, però no em puc estar tampoc de fer-hi referència, a una escassa rendibilitat de l'activitat agrària: no només és un problema de mercats, com esmentàvem abans, la nostra pròpia idiosincràsia ens condueix a aquesta manca de rendibilitat. El Sr. Alorda parlava de la pressió immobiliària que fa que augmenti el preu de la terra i sobre el qual, el cert, valdria la pena recordar, per ventura el Govern té instruments per actuar.

Ens trobam que molts pagesos no es dediquen a l'agricultura a un temps total i molts són agricultors a temps parcial, té més d'una mitjana d'edat que de cada vegada és més elevada. No existeix aquí una agroindústria potent i més, la demanda turística, que podria ser un element positiu, no fa més que distorsionar el mercat en aquest sentit.

Front a això, front a tots aquests problemes específics que s'esmenten en aquest document al qual hem fet referència, la política agrocomuna, com també diu el document, ha fracassat, perquè els paràmetres en els quals es mou no s'adapten a la nostra realitat.

No ens podem permetre el progressiu abandó del camp, fan falta mesures per compensar la insularitat, sí, però també ajudes a joves agricultors. Recentment, una organització professional agrària a un congrés de joves considerava que la PAC, i ens sumam a aquesta consideració, ha de garantir no només la producció d'aliments de qualitat a preus assequibles, com es planteja, sinó que també ha de vertebrar la societat del medi rural. No podem oblidar que els pagesos, per tant, són els millors guardians del medi ambient i en aquest sentit, si bé podríem estar d'acord amb el concepte de *greening*, que incorpora la nova PAC, és a dir, mesures perquè les pràctiques agroramaderes siguin més ambientals, tinguin un contingut mediambiental, això és positiu, però haurem de revisar la proposta i partir, per suposat, de la molta feina que en aquest sentit ja fan els nostres agricultors i ramaders. Per tant, suport a aquest aspecte del *greening* naturalment, suport als joves agricultors, suport a cooperatives, a l'agricultura ecològica, al producte local, tot això són aspectes que si bé no són temes que s'hagin d'incloure directament a la PAC, pensam que val la pena esmentar com les necessitats que té de futur el nostre sector primari.

I vaig acabant, explicant el sentit també de la nostra esmena. Vull agrair que el Grup Popular hagi acceptat la incorporació, perquè creim que complementa la proposició presentada, pensam que no és suficient fer una declaració d'intencions, una declaració de suport a les gestions fetes per la conselleria, pel conseller, sinó que hem de reforçar aquest plantejament; s'ha de fer que s'inclougui aquest reconeixement i l'adequada compensació del cost d'insularitat, en aquest sentit la creació d'un règim específic per a Balears dins la PAC, una reivindicació deim que s'ha d'incloure dins l'agenda de la negociació que espera, dins l'agenda del ministeri a l'hora de negociar la PAC.

Sobre les esmenes que presentava el PSM, dir que nosaltres consideram que tant la 2915 era perfectament assumible i la 2916, tot i no parlar d'aspectes més adients per a aquesta proposició no de llei, sí que són temes de justícia que nosaltres també haguéssim considerat assumibles en el seu moment.

De totes formes, creim que en conjunt aquesta proposta és bo que surti per un ampli suport d'aquest parlament perquè pensam que és de justícia, s'ho mereixen els nostres agricultors i ramaders.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull agrair, com no pot ser d'altra manera, el suport que acaben d'anunciar el Grup Socialista i el Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca a aquesta proposició no de llei del Partit Popular.

Com he expressat a la meua primera intervenció, és una qüestió d'una gran transcendència per a Balears, perquè ens jugam el futur i la continuïtat de l'agricultura i la ramaderia en aquestes illes. Quan el Govern balear, a través del conseller, Sr. Company, adverteix que el sector agrícola i ramader està en perill és perquè la realitat del camp s'ha deteriorat tant que ha arribat a una situació límit, fins i tot pot ser irreversible si no hi aportam solucions entre tots. No pot ser que produir a Balears sigui més car que en el continent pels sobre costos de la insularitat i que vendre hagi de ser més barat, açò condemna les explotacions agràries al seu tancament per manca de rendibilitat.

No ho acceptam i acudirem allà on faci falta per explicar-ho, reclamar i aconseguir respostes. Aquest govern farà totes les gestions i acudirà on sigui necessari, poden estar segurs, per resoldre aquest problema d'una vegada per totes. No ens resignam a ser una regió que pel simple fet de ser unes illes hagi de sortir perjudicada, patir i suportar greuges comparatius, hem de ser capaços de trobar sortides i donar solucions, perquè les Balears tenim tot el dret a poder créixer, produir, exportar i tenir una economia dinàmica, generadora de riquesa i llocs de feina. Donam suport i reivindicam el sector primari, el qual té un importantíssim paper a jugar com a activitat productiva i per al manteniment del paisatge.

El Govern balear s'ha fixat uns objectius amb uns criteris ben clars i un pla d'actuacions per donar resposta a aquest problema, un pla que ja ha presentat tant al Govern d'Espanya com a la Unió Europea, a ministres, a comissaris europeus i a eurodiputats, ningú no pot al·legar ignorància. El Grup Parlamentari Popular dona suport a aquesta ferma reclamació del nostre govern que lidera l'acció política per reduir i compensar els sobre costos de la insularitat.

Per tot açò és molt important el suport i el pronunciament unànimе d'aquesta cambra, Parlament de totes les illes; que es faci ressò de la preocupació de la gent del camp, de famílies i generacions de pagesos als quals no podem donar l'esquena.

I ja per acabar, senyores i senyors diputats, tenim avui l'oportunitat d'aprovar uns acords que demostren que compartim uns objectius comuns, que tots coincidim en la ferma necessitat que les explotacions agràries de Balears han de seguir endavant i per açò necessiten poder competir amb igualtat de condicions.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Aquesta proposició no de llei, la RGE núm. 2677/12, inclosa l'esmena RGE núm. 2918 del Grup Parlamentari Socialista, s'aprova per assentiment.

Moltes gràcies.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 344/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció de les tasques burocràtiques dels docents.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 344/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa a reducció de les tasques burocràtiques dels docents.

Per part del Grup Parlamentari Popular, per defensar la proposició no de llei, té la paraula la Sra. Aina Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Si aquesta, la meua intervenció, fos dins una classe, és només un exemple, no vull que ho sigui evidentment, hauria d'anar acompanyada i haver complimentat els següents documents burocràtics, molts d'aquests documents es refereixen a normatives i ordres que deriven de la LOGSE, de la llei orgànica i de la LOE.

Primer: hauria d'haver emplenat una programació general anual. Segon: un pla d'acció tutorial. Tercer: una fitxa individualitzada de cada diputat i la fitxa general dels grups en general. Quart: una programació d'activitats d'acolliment en el cas que tenguéssim un diputat nou. Cinc: una programació anual d'aula. Sis: la documentació trimestral per a l'entrevista general amb les famílies i per a l'entrevista personal amb cada una de les famílies. Set: les actes de les reunions del cicle i de la Comissió de Coordinació Pedagògica. Vuit: les fitxes d'avaluació individual i global. Nou: l'informe d'avaluació trimestral individual i global. Deu: l'informe exacte de promoció o no promoció de l'alumne. Onze: la fitxa personalitzada d'alumnes que necessitin un reforç educatiu especial, més unes pautes de seguiment, de control, entrevistes amb els pares per a aquests determinats alumnes. La fitxa personalitzada d'alumnes amb adaptació curricular significativa i no significativa. La documentació individualitzada demanada per l'equip d'atenció primerenca, i així fins a quasi més de 24

documents només per venir aquí i donar una classe. Imaginín-se.

Si, a més de tot això, formàs part de l'equip directiu, hagués hagut de fer el document d'organització del centre; el reglament d'organització del centre i funcionament; el projecte educatiu del centre; el pla d'acció tutorial; el pla general anual; el pla de prevenció de riscos laborals; la diferent documentació referida a l'atenció psicopedagògica; una atenció personalitzada de cada alumne i de cada professor; tot el relatiu a la direcció, als consells escolars, al claustre, etcètera.

Tota aquesta relació ha anat sofrint canvis en aquests darrers anys, el que ens ha posat més burocràcia de tots va ser la LOGSE i la LOE va continuar. Hi ha hagut millores informàtiques importants, però el que és important és el que acab d'utilitzar, un 30% de la meua intervenció tan sols en enumerar els documents que han de complimentar els nostres docents i els equips directius.

És evident que alguns d'aquests documents són necessaris i imprescindibles, però un estudi en profunditat, una lectura tranquil·la i assossegada dels procediments, un contacte directe amb els professors, perquè puguin expressar la seva opinió, crec que donarà llum sobre la possibilitat d'eliminar o almanco no duplicar aquests procediments.

(Remor de veus)

És important, no parlem de posar administratius, sé que hi ha algunes esmenes que em parlen de posar administratius, no parlem de posar administratius, això pertany a una altra proposició no de llei; és ver que a alguns centres de primària fan falta administratiu, això sí que és ver i tenen raó, però no parlem d'aquestes tasques burocràtiques, parlem de tasques burocràtiques que només pot fer el professorat únicament i exclusivament, perquè totes aquestes que acab de relacionar només les pot fer el professorat, no les pot fer un auxiliar administratiu. Es tracta de modernitzar, es tracta que no hi hagi duplicitats.

En aquest moment en què demanam un esforç als nostres docents, l'administració ha de posar totes les mesures necessàries perquè aquesta reestructuració temporal, per exemple l'augment de ràtios, l'augment d'hores lectives, afectin el mínim possible la qualitat educativa, compensant les hores lectives, per exemple, amb una menor càrrega burocràtica, i enviar un missatge clar i directe d'aquest parlament cap als docents: encara que tenguem aquesta situació de reestructuració, per sortir del forat en el qual ens ha deixat el PSOE, tots junts lluitarem contra l'abandonament escolar, contra el fracàs escolar i a millorar el sistema educatiu.

És necessari desinflar les càrregues que pugui tenir el professorat, que no siguin específicament la docència, i aquells documents directament necessaris i imprescindibles per a la seva labor diària; parlo de més de 30 documents burocràtics que entre docents i equip directiu han de dur al dia durant tot el curs, l'excés de burocràcia que suportem avui els docents s'ha anat generant durant aquests darrers anys, ho he dit ja una, i ho torn repetir una altra vegada, la LOGSE ha fracassat fins i tot en aquest aspecte, ha generat una manera de fer feina en la qual posam endavant els mitjans i els instruments als fins, els processos i procediments a les persones i encara que ens cridi l'atenció anteposam la quantitat a la qualitat, a la pràctica està passant que deixem les persones a un tercer o fins i tot a un quart pla, hem de pensar que els nostres alumnes són persones no són els nostres clients. La burocràcia no pot afectar en cap sentit la nostra relació amb els alumnes ni tampoc entre nosaltres mateixos, entre els docents, també necessitem un contacte directe, docent amb docent, per fer equip.

Un altre risc és que deixem de costat la nostra labor docent i educativa. La xarxa que nosaltres confeccionem per damunt de tot són relacions interpersonals i no documents, protocols, percentatges i pautes obligades, crec que saber escoltar és molt més important que saber omplir papers, a tots ens ajudarà a millorar aquestes relacions, m'estimo més escoltar que omplir papers, torn a repetir.

El professorat destina molts esforços a omplir papers i no hem de parlar si estan immersos en el sistema de qualitat, crec que ja en podem parlar d'aquest sistema de qualitat que es duplica, tot això que he parlat fins ara si el centre està immers dins un sistema de qualitat, el programa ISO 2000 que nosaltres parlem a 2009-2010, el programa encara es multiplica per dos i el professorat ja estem farts de tot aquest sistema fins ara explicat.

I que la burocràcia els resta temps per preparar les seves classes i de fer una atenció directa a l'alumnat; és una proposta perquè quasi ningú llegeix però que es produeix en grans quantitats, és a dir, tots aquests papers que feim els professors queden normalment a un caixó buit allà on poques vegades són llegits. Per tant, deman que tots tinguem un compromís per reduir al mínim imprescindible la quantitat de tasques burocràtiques que porten a terme els docents, en benefici de la dedicació específica a la docència.

En definitiva, la conselleria hauria d'articular un procediment d'estudi i anàlisi per a la incorporació de mecanismes informàtics, a més dels que ja gaudim, ja sabem tots què és el GESTIB en els centres, a fi i efecte de millorar els procediments i establir aplicacions perquè es puguin aprofitar les bases de dades de la pròpia conselleria, tot això, està clar, acomplint les normes de protecció de dades.

Una afirmació que el Partit Popular té molt clara és que el professorat és la clau de l'èxit educatiu, és una afirmació que ningú no posa en dubte avui en dia, i no només ho diu el Grup Parlamentari Popular, per exemple ho diu el Sr. José Penalva, professor de la Facultat d'Educació de la Universitat de Múrcia, els professors i mestres volen fer feina, però no dedicar hores i hores a escriure el que fan.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que estic sorprès perquè el que ha exposat la diputada fa uns moments i el que diu o que hi ha escrit com a proposta d'acord doncs s'assembla ben poc, la proposta d'acord diu que "el Parlament insta el Govern de les Illes Balears a reduir al mínim imprescindible la quantitat de tasques burocràtiques que duen a terme els docents", no que siguin pròpies dels docents, "que duen a terme els docents", referint-se tant a infantil, primària i secundària, "en benefici de la dedicació específica i la docència", per tant hi entra tot.

Açò era com parlar avui del bé i del mal i no crec que aquest parlament sigui el lloc més adequat per parlar del bé, que seria l'educació, i del mal, que és la burocràcia. Efectivament, si ho hem de dir ho direm una i una altra vegada que estem a favor del bé, de l'educació i d'allò que perjudica la seva activitat, com pugui ser alguna activitat o l'activitat burocràtica; crec però que seria millor que jutgem i que ens fixem en els fets i crec també que la nostra responsabilitat avui aquí és proposar allò que l'educació necessita per ser un bé comú, un bé valuós, un bé que és practicat amb totes les garanties als centres escolars. Serà més terrenal, si es vol, no parlarem d'un bé moral, però parlarem de l'educació com a bé col·lectiu que cal preservar, potenciar i prioritzar.

En qualsevol cas, vull pensar que compartim coses, moltes de les coses que s'han exposat aquí i el mestre, que és professorat, ha d'estar al servei d'una escola inclusiva de qualitat, o dit a l'inrevés que una bona educació, una bona escola només serà possible si disposem d'uns mestres, d'un professorat preparat, motivat i ben gestionat, i és cert que de vegades açò no és així quant a la gestió. I faré un esforç per centrar-me, per parlar que de vegades la mala gestió del capital humà, que és l'ensenyant, l'ha conduït que faci tasques que no són pròpies de la docència, i açò té molts mals; és cert, és un sistema car, és un sistema ineficaç, és un sistema que desvirtua la figura del docent i és un sistema que va en detriment del temps educatiu, de la relació entre educador i educant, del temps que els professionals de l'ensenyament dediquen, han de dedicar al fet educatiu.

Aquest cas crec que és molt evident en els centres d'educació infantil i de primària els quals no disposen del personal administratiu i aquestes tasques han recaigut en el personal docent, són tasques que du a terme el personal docent, especialment l'equip directiu. Així idò, són els metes, és l'equip directiu qui assumeix la tasca de gestionar les matrícules, les ajudes per als llibres de text, el transport escolar, els menjadors, les actes de reunions, les obres i tasques de manteniment del centre, etcètera. Es calcula que entre un 80 i un 90% d'aquest temps, del temps que el director de primària dedica a la seva tasca, és d'activitats de gestió i activitats que podríem englobar dins l'àmbit administratiu, i açò no és bo.

I en aquest sentit, el Parlament de les Illes ja es va pronunciar, ho va fer no fa massa temps i per unanimitat de tots els grups parlamentaris, la resolució diu textualment que “s’insta el Govern de les Illes Balears a proporcionar de manera progressiva als centres escolars de primària de les nostres illes el personal no docent necessari que s’encarregui de les tasques administratives”, és un acord de dia 10 de maig del 2010. Aquesta resolució parlamentària devia ser bona quan els sindicats, quan la Federació de Pares i Mares així ho van valorar i així ho van expressar. I així també ho va iniciar el Govern anterior i així també ho hauria de continuar aquest Govern, totalment d’acord.

Però fem una passa més en la direcció de la proposició no de llei que avui debatem i que posam damunt la taula, posant damunt la taula altres tasques que tampoc no són pròpiament docents, però tampoc no són administratives i que resten temps educatiu als mestres i professors, i ens podríem referir a totes aquelles tasques derivades d’una ambigua distribució de les competències, especialment a l’àmbit de primària, quan una part de les tasques o una part de les responsabilitats van a càrrec de l’administració local, m’estic referint per exemple a les tasques de conservació i manteniment de l’edifici, la figura de la consergeria, a l’absentisme i participació de la vigilància en el compliment de l’escolaritat, l’oferta complementària, als projectes d’activitats.

És per tot açò que proposam també dins les nostres esmenes i a les nostres aportacions que el pacte local que en aquests moments sembla que s’ha iniciat, el Pacte Local a les Illes Balears faci una descripció precisa de les competències municipals en aquest àmbit en matèria educativa, creim que açò és fonamental per millorar la gestió dels centres i evitar duplicitats i reduir també el temps que els professors, els mestres, dediquen a tasques no docents. En aquest sentit, vull recordar allò que deia i que en els seus informes anuals repeteix el Consell Escolar de l’Estat, quan diu que el personal d’administració i serveis -aquí també hi entraria el personal per tant a primària dels ajuntaments- constitueix un element fonamental per al bon funcionament dels centres educatius, i insta, en aquest sentit, les administracions competents a dotar els centres escolars del personal necessari.

Les nostres esmenes, com deia, van en aquest sentit, per una banda a reiterar la necessitat que hi hagi personal no docent necessari que constitueixi una unitat d’administració i de gestió que faci que açò que es diu en aquesta proposició no de llei no es produeixi. I a més a més ho volem concretar amb un compromís clar per part d’aquest parlament i amb una instància clara també cap a aquest govern: que planifiqui la dotació d’auxiliars administratius als centres docents públics de primària a fi de descarregar aquestes tasques als docents.

En tercer lloc, però, fent una passa més, entraria en un espai molt més delicat i perillós i és el de destriar quines tasques no administratives de les que actualment realitzen els nostres docents són innecessàries, no els són pròpies com a docents o són açò que la proposició no de llei en diu “burocràtiques”, i d’aquestes tasques quines són les que realitza el professorat o l’equip directiu i perquè les fan uns o altres. Em preocupa quan dins el mateix sac he sentit el projecte educatiu del centre, el pla anual, l’informe de seguiment dels alumnes, el sistema de qualitat o sistemes d’avaluació, que, per cert, el pacte d’educació que s’està tramitant o que s’ha iniciat el seu tràmit o la seva negociació, parla una i una altra i una altra i una altra vegada de sistemes d’avaluació, per tant n’hauré de parlar i hauré de veure molt bé si tot açò realment té sentit que es posi dins el mateix sac o si parlem de coses molt diferents. És per açò que creim que aquest apartat necessita d’una anàlisi molt més minuciosa que aquí lògicament no hem de fer, no ens pertoca.

Proposam en aquest sentit, que sigui el Consell Escolar de les Illes Balears que elabori, que analitzi les tasques pròpies de l’activitat docent en els nostres centres escolars, en el sentit d’afavorir el desenvolupament del seu treball com a educadors i evitar, així, les tasques burocràtiques, destriant aquelles tasques burocràtiques que realment són innecessàries, si és que existeixen, i potenciar, lògicament, el temps educatiu. A partir d’aquí, com deiem, en podem parlar. No fer-ho així crec que seria una autèntica temeritat, una vegada es tengui el posicionament del Consell Escolar aleshores el Parlament haurà de dir la seva.

És cert que els professors dediquen molt de temps a omplir documents i açò resta temps al temps autènticament educatiu que és preparar classes, materials, valorar les relacions, les feines fetes amb els alumnes, fer el seguiment, però insistisc: de quins papers parlem, de quina documentació relacionada amb l’alumne estam parlant, de sistemes d’avaluació, de sistemes de qualitat, de què parlem?

Tenc clar que algunes tasques no les haurien de fer els professors, podríem parlar del Programa de reutilització de llibres; tenc clar que alguns serveis tal vegada tampoc no els haurien de fer els docents, com per exemple gestionar les seves biblioteques. Però crec que hauríem de parlar de coses concretes, posar dins el mateix sac, com s’ha fet, programes, serveis, documentació diària dels centres educatius, sense concretar res, em sembla molt perillós. Podríem confondre, caure en aquella mateixa dinàmica de posar la burocràcia amb la seguretat jurídica o simplificació administrativa, reduïm obligacions però no garantim l’interès general, podríem confondre la simplificació amb la desregulació, com s’ha fet ja massa reiteradament, no podem mesclar burocràcia amb aspectes essencials de l’activitat docent.

I acab amb dues referències finals: una, una de les coses que més burocràcia ha generat ha estat el canvi reiterat de normativa educativa que obliga a revisar i a refer documents bàsics de l’ensenyament, tant referits al currículum com referits a la metodologia. I el que realment ha suposat un destorb ha estat la manca de claredat en la normativa, en els objectius, en les competències, en els criteris d’avaluació, i anam pel mateix camí, exactament pel mateix camí.

I finalment, se'ns fa molt difícil parlar d'incrementar el personal docent, de reduir la burocràcia, quan s'apliquen mesures que afecten molt negativament l'educació pública del nostre país; s'incrementen les ràtios, suposant, afectant molt negativament l'atenció personalitzada que necessita un alumne; menysté metodologies de treball a l'aula de caire competencial que seran pràcticament impossibles; genera problemes d'espai amb l'actual disseny de moltes de les escoles i instituts i afegeix dificultats als centres educatius.

No podem mirar la reducció de les tasques burocràtiques de forma aïllada sinó en el conjunt d'un objectiu que és millorar les condicions per al desenvolupament de la tasca docent i aquesta tasca difícilment es podrà dur a terme o podrà anar pel camí de l'excel·lència o de la igualtat d'oportunitats si l'opció és l'increment de les ràtios. Per açò, demanam omplir de contingut aquesta proposició no de llei i per açò proposam que les ràtios no s'incrementin, que es mantenguin i que sigui una garantia de qualitat del nostre sistema educatiu.

Direm no, si vol, al mal de la burocràcia, però amb mesures concretes que facin el bé a l'educació, mesures que nosaltres concretam amb aquestes esmenes que hem explicat i que vostès tenen i que creim que són aportacions per omplir de contingut una proposició no de llei que, la veritat, és absolutament inconcreta, imprecisa, indeterminada i que aprovar-la sense cap dubte no suposaria res concret a allò que pogués beneficiar el nostre professorat. Creim que la nostra responsabilitat és dir coses concretes que el professorat pugui veure reflectit realment en coses que beneficien el nostre sistema educatiu, i aquesta proposició no de llei no concreta res que beneficiï el sistema educatiu.

Estam d'acord amb la filosofia, no volem burocràcia, però, per favor, concretem, omplim de contingut. És per això que li donarem suport, donarem suport sempre i quan s'aporti contingut a través d'alguna de les esmenes o de totes les esmenes que el nostre grup i el Grup Socialista han aportat a aquest debat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Per part del Grup Parlamentari Socialista, per defensar l'esmena RGE núm. 2917/12, té la paraula la Sra. Cristina Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. El Grup Socialista ha presentat unes esmenes a aquesta proposició no de llei amb la intenció que es pogués centrar un poc el seu contingut, perquè trobam que és molt àmplia i amb un contingut que és dispers. Sembla que el que pretén és una declaració d'intencions perquè la proposta en si diu que s'insta el Govern a reduir al mínim imprescindible la quantitat de tasques burocràtiques que duen a terme els docents, en benefici de la dedicació específica a la docència, sense especificar molt bé, com ha dit també el que m'ha precedit, a quines tasques exactament s'està referint i quines haurien de ser reduïdes.

Nosaltres, en principi, no estam en contra d'agilitar, si significa açò agilitar les tasques del professorat, vull dir que nosaltres, en principi, ho veuríem bé. Fins i tot fa un parell d'anys, com també s'ha dit aquí, aquesta diputada que té l'ús de la paraula va presentar una iniciativa perquè el Govern gradualment introduís personal d'administració en els centres de primària, els de secundària ja en tenen, perquè el professorat no hagués de fer allò que, efectivament, li lleva temps de dedicació específica, però és que, a més, no està format en aquestes tasques, i no només es va aprovar sinó que es va començar a aplicar a alguns centres amb contractes del SOIB o amb altres estratègies.

Es va treballar en aquest sentit en tasques administratives, però una altra tasca són el que exposa la diputada a l'exposició de motius, que són els informes, l'estadística, els projectes, memòries, etcètera, tot allò que les instruccions d'organització i funcionament dels centres diuen o manen i que no són pròpies de personal d'administració, sinó de personal que ha de ser tècnic, és a dir, del professorat, i que és un treball important per planificar, millorar qualitat, per tenir dades al dia, etcètera. No obstant açò, és cert que per al professorat pot arribar a ser una càrrega quan se suma a les classes, a la correcció d'exercicis, a l'atenció a les famílies, a la coordinació, etcètera.

Pensam, però, que no s'ha de fer una reducció sense res més i per açò presentam nosaltres aquesta esmena, sinó que s'ha d'estudiar i saber bé de què parlam. Aquesta esmena diu que es faci un estudi d'aquestes tasques i que, si cal, s'actualitzin i s'adaptin a la realitat actual del professorat, nosaltres, per tant, no hi estam en contra.

Però dit açò, també voldria fer altres tipus de consideracions sobre la proposició no de llei, perquè resulta quan no sarcàstic que el que preocupi actualment al Grup Popular en matèria educativa i li preocupi tant com per dur-ho a ple, no a comissió, sinó al ple d'aquest parlament, siguin justament les tasques burocràtiques que realitzen els docents, amb la que cau!, per dir-ho amb termes molt col·loquials certament, però que expressen molt gràficament el que passa a la nostra comunitat autònoma i a tot l'Estat, amb el que cau en matèria educativa!

Mentre preparava la meua intervenció em demanava el per què d'aquesta iniciativa ara. Amb tota l'empatia de la qual puc ser capaç, que és molta, intentava posar-me a la pell de la diputada que signa la proposició no de llei i se m'acudien algunes raons: una, el Grup Popular pensa que la realització d'informes sobre l'alumnat, avaluació i diagnòstic, les estadístiques de nota, les memòries, qüestions totes que poden ser útils després per planificar o per treure conclusions, és una tasca burocràtica. Perquè nosaltres no, nosaltres pensam que és una tasca docent.

Dos: clar, com es volen reduir professors, per la qual cosa s'han augmentat les ràtios, s'han augmentat el número d'hores de classe, s'han de disminuir les hores de coordinació, de fer informes, de fer estadístiques, perquè al final, total, pel que serveixen?, ens ha vingut a dir la diputada.

I tres: ja que suprimim ajudes a les famílies, suports i reforços educatius, places de personal docent, incrementam ràtios d'alumnes i reduïm les dotacions econòmiques dels centres educatius, home, fem alguna cosa que animi els professors i professores en aquest que és el seu *annus horribilis*, dels professors.

Senyors i senyores diputades, el món de l'educació està que bull, surten plataformes per totes bandes, tenen vostès en contra els sindicats, els pares i mares, els centres, l'alumnat ha sortit amb mantes al carrer aquest hivern. Mira, a Menorca, per exemple, cada dia, cada dia apareix una nova carta al director d'un centre educatiu, ho fan públic; un centre educatiu que reivindica el seu projecte de centre, el seu projecte lingüístic, que critica les modificacions de la Llei de funció pública i de normalització lingüística, que s'enllacen per la llengua; fins i tot el Consell Escolar de les Illes Balears ens vota en contra de les normatives que volen impulsar.

En aquestes setmanes, a més, hem sabut que en el projecte de pressuposts generals de l'Estat hi ha hagut un retall d'un 21,2%; que s'han reduït les beques, que dels programes de cooperació amb les comunitats autònomes s'ha limitat el programa Educa 3 d'escoles infantils; que s'ha retallat un 50% el programa de Tecnologies d'Informació i Comunicació; que la formació del professorat passa de 52 a 4 milions; que els camps d'excel·lència de les universitats se'n van en orris. Aquesta setmana, la setmana passada, ens diuen que les comunitats autònomes hem de retallar 3.000 milions en educació i encara no tenim clar del tot què és el que li tocarà a la nostra.

I vostès pensen que el que s'ha de fer és reduir informes, plans, memòries, etcètera, que han de realitzar els docents. Que jo no dic que no s'hagi d'estudiar açò i replantejar algunes coses, no, no dic açò, però molt prioritari em sembla que no ho és. El que dic és que el que preocupa ara als professors és que tendran més al·lots per classe, en unes classes que no estan dissenyades a més per a açò i que aquesta circumstància serà més penosa per a aquells que donin classe als tercers i quarts d'ESO, és a dir, en plena adolescència. Els preocupa que no cobriran els ajuts per a la formació dels cursos ja realitzats i que tenien aprovats, no que els deuran, no, és que no els cobriran perquè els van fer desaparèixer. Els preocupa que els han dit que no se'ls baixarà el sou, però que se'ls ha augmentat l'IRPF i que hi ha una incògnita sobre els seus complements salarials. Els preocupa que no es cobriran les baixes quan estiguin malalts.

Els professors tindran més alumnes per classe, més hores de classe i hauran de fer substitucions de companys malalts, a més hauran de fer les coordinacions amb els altres professors, atenció a la família, etcètera, que és el que fan dins el seu horari quan no donen una classe efectiva. Vostès pensen que els preocupa omplir un formulari més o un manco amb tot açò?

Mirin, jo preferiria ara, fent una al·lusió a la intervenció de la diputada, vull que ens diguin, avui sí, que tot és culpa nostra, que vam dilapidar els doblers perquè els vam dilapidar -entre cometes- en beques, en ordinadors per a les classes, a facilitar els estudis d'idiomes a l'estranger, a considerar el 0-3 com una etapa educativa i actuar en conseqüència. Els vam dilapidar -entre cometes- en programes de reforç educatiu, en atenció a la diversitat per disminuir el fracàs escolar. Els vam dilapidar -entre cometes- a construir escoles. I sí, és culpa nostra que el fracàs escolar, que l'abandonament escolar baixés 4 punts la legislatura passada!

(Petit aldarull)

Jo preferesc que ens digui açò, Sra. Diputada, al final ja hi estam acostumats, no nosaltres, sinó també l'opinió pública, preferesc que ens digui açò, que tot és culpa nostra i que ara gràcies a la seva estupenda gestió -entre cometes- i a la confiança -entre cometes- que es veu que generen en l'economia -cosa que a la vista està- que tot tornarà al seu lloc i que tot açò que perdem pel camí setmana rere setmana, són drets de la ciutadania, que van costar molt de guanyar i que tornaran quan la situació s'estabilitzi que serà prest -entre cometes- perquè vostès són molt bons -entre cometes.

Jo preferesc açò, senyores i senyors diputats, que no que s'amagui darrera el que és un canvi de model, un retrocés en allò públic, en l'equitat i en la igualtat d'oportunitats, en la lluita contra el fracàs escolar. Però en qüestió de tràmits, com el que ens ocupa avui, ens podem posar d'acord, clar, si accepten les nostres esmenes que concreten; però en el canvi de model en què vostès estan immersos i en què ens fan estar immersos a tots, que va deixant gent pel camí, no, aquí no ens trobaran de cap manera!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Sra. Aina Maria Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. No m'han escoltat gens! A mi em sap molt de greu però és que no m'han escoltat gens! Vegem, aquí no estam parlant de tasques que han de fer els auxiliars administratius, és ver que en els centres escolars de primària fan falta auxiliars administratius, els don tota la raó, però no és ara que fan falta, fa vuit anys que fan falta! L'any passat hi va haver una partida finalista del Govern central que ens va donar durant tres o quatre mesos un parell d'auxiliars administratius a un parell de centres de primària. Té tota la raó, però aquesta proposició no de llei no va en aquest sentit.

I vostè, Sr. Nel, em demana coses concretes? Per favor, Sr. Nel! Programació general anual, pla d'acció tutorial, fitxa individualitzada de cada diputat, això és el que volem que es revisi! És això, és la burocràcia que ens ha duit la LOGSE, és això que volem que es revisi. La Conselleria d'Educació que revisi aquesta burocràcia. Jo me'n record quan vaig començar

a fer feina, que no havia d'emplenar la quantitat d'expedients que em feien emplenar els darrers anys, me'n record. Jo feia classe i feia classe a 40 alumnes que em passaven d'un pam i ningú no es movia i eren bons al-lots. Ara, jo no estava hores i hores emplantant i ara tenim els pobres professors hores i hores emplantant.

A nosaltres no ens agrada augmentar ràtios, no ens agrada gens augmentar les hores lectives. Però, senyors, el PSOE ens ha ficat dins un forat que si no ho feim d'aquesta manera no en sortirem. Què feim? A canvi, el professor ja que ha de donar més hores lectives, ja que ha de tenir més alumnes dins l'aula, nosaltres ens posam dins la seva pell, perquè el Partit Popular es posa a la pell dels docents i li reduïm burocràcia. És aquesta la burocràcia que hem de reduir, no la burocràcia dels auxiliars administratius.

I clar que el conseller vol posar auxiliars administratius i en posarem, quan haguem sortit de tot això en posarem en els centres de primària, perquè ho sé que hi ha directors que obrin les portes, jo he visitat els quasi 400 centres que hi ha a les illes i sé que hi ha centres unitaris que els directors han d'obrir la porta. Ho sé, però jo ja ho sabia l'any passat i l'altre i ho vaig denunciar, i vostès callaven i no en varen posar cap d'auxiliar administratiu, per l'amor de Déu!

Aquesta proposició no de llei que estam plantejant no és sobre la feina administrativa en els centres educatius, és sobre la feina burocràtica del professorat. És que jo ja no puc ser més clara! Per l'amor de Déu!

Pujada de ràtios, els torn a repetir, no estam d'acord amb la pujada de ràtios, ni el ministre, ni el nostre president, ni el conseller d'Educació, ni jo mateixa. No ens agrada gens la pujada de ràtios, gens ni mica! Què farem? Millorarem la convivència a les aules per veure si d'aquesta manera podem pujar les ràtios i tots podrem aprendre. El conseller actualment està fent feina en les normes de convivència, en l'autoritat del professorat, etc. Clar, estam fent feina en totes aquestes coses, clar que sí! Què voleu que estiguem de braços plegats i ja està? No, no, no, l'educació aquí no funciona, l'educació a les Illes Balears no funciona.

Aquesta PNL és clara i concisa, reducció de la burocràcia, estam cansats de fer voltes i voltes, volem anar directament al gra. Volem canviar l'educació de les Illes Balears perquè en un 40,8%, encara que hagi baixat un parell de dècimes Sra. Rita, en un 40,8% el 2009 no estam d'acord amb aquesta educació i canviarem el tipus d'educació. Supòs que arribarem amb el pacte a un tipus d'educació que ens augmenti ..., que no augmenti -perdonau-, que no ens augmenti el fracàs escolar. I aquestes són les vertaderes autopistes de l'educació...

(Remor de veus)

Les vertaderes autopistes de l'educació són remoure els ciments de l'educació perquè canviï l'educació a Espanya, perquè des de l'entrada de la LOGSE i posteriorment de la LOE, perquè no ho cregueu quan diuen que hi ha hagut molt de canvi de normativa, no és ver; hi va haver la LOGSE, la llei orgànica, una llei que ens va du un tal Sr. Rubalcaba, no sé si el coneixeran, que ja havia fracassat en els països nòrdics i la va dur aquí; després el Partit Popular va fer la LOCE, la llei de

qualitat, però tot d'una que va entrar el Sr. Zapatero la va tirar directament a la paperera, no li va fer ni cas, la va tirar, sí, aquest és el consens, el consens dels socialistes, i va posar la LOE que simplement és -m'agrada aquesta expressió- un *tunning* de la LOGSE, simplement.

Per tant, fa vint anys que tenim una llei orgànica socialista que no ha funcionat i que ens ha posat a la cua dels països de la comunitat europea. I ha posat aquestes illes també a la cua de les comunitats autònomes d'Espanya.

Moltíssimes gràcies. No sé com quedarà la votació, però la nostra és clara i concisa.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rita?

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Perdoni, Sr. President, és que no s'ha definit sobre si acceptava o no les esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Ara ho dirà. Un segonet. Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Vegem, les esmenes del Partit Socialista, és a dir, la primera és un poc com la nostra, l'amplia tal vegada un poc més, però el que els dic és això, anem directament al gra... és ver, s'analitzaran ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, només ha de dir si accepta o no accepta...

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

No, no, no. No acceptam cap esmena. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passam a votar. Votam.

34 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

S'aixeca la sessió. Moltíssimes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
